

Akademikerbladet

Maj 2026

Nr. 1

Balancegang

Signe søgte job,
mens hun fik kemobehandling

Folkeuniversitetet

AARHUS – HERNING – EMDRUP – FREDERIKSBERG – ØSTERBRO – ISLANDS BRYGGE – SYDHAVNEN

Kreativitetens vingefang

LENE TANGGAARD

Professor i kommunikation og psykologi

VIDEN FOR ALLE – TILMELD DIG PÅ [FUAU.DK](https://fua.dk)

LEDER

Sporskifte

► Antallet af studerende med behov for specialpædagogisk støtte stiger markant. På få år er tallet på universiteterne næsten fordoblet – fra 5.103 i 2020 til 10.109 i 2024.

Det kalder på opmærksomhed. Ikke som en bekymring over de unge, men som en påmindelse om, at universiteterne i stigende grad rummer flere livsvilkår.

Historien om Anna, som vi fortæller i dette nummer, sætter ansigt på udviklingen. Når hendes hjerne er på overarbejde, brænder huden, og verden sitrer. Hun droppede ud, blev udredt, fik diagnosen skizotypi og fandt siden tilbage til studiet. I dag læser hun på IT-Universitetet og er fast besluttet på at gennemføre.

SPS-støtten er for Anna ikke et privilegium, men en forudsætning. En mentor og fleksibilitet gør forskellen mellem frafald og fastholdelse. Hendes forløb viser, at støtte ikke sænker barren, men gør det muligt at nå den.

Jeg kan varmt anbefale dig at læse Annas historie i dette nummer af Akademikerbladet, som bliver det sidste af sin slags.

I hovedbestyrelsen har vi nemlig besluttet at modernisere DM's kommunikation. Den skal i endnu højere grad matche jeres behov. Og kommunikationen skal være tidssvarende. Sidegevinsten er styrket interessevaretagelse.

For at nå målene er det helt afgørende, at DM kommunikationsmæssigt er dér, hvor I er. Kun på den måde kan vi sikre, at I får glæde af vores kommunikation.

På et solidt fundament af undersøgelser, medie- og medlemsanalyser, statistikker og med et skarpt sigte på styrkelse af

medlemsdemokratiet har vi derfor udarbejdet en ny og tidssvarende kommunikationslinje.

De nye tiltag betyder, at vi nedlægger Akademikerbladet og Akademikerbladet.dk og omlægger vores medlemskommunikation til 100 procent digital.

Konkret vil vores kommunikation fremover være samlet i fire overordnede spor.

Det ene spor kalder vi "Arbejdsliv". Her zoomer vi ind på alt det, der former og forandrer arbejdslivet. Emnerne kan for eksempel være arbejdsmiljø, bæredygtighed, digitalisering og kompetenceudvikling. Vi vil formidle stoffet via nyheder, inspiration og konkrete guider.

Det andet spor, "Dagsorden", er fagpolitisk. Her retter vi fokus mod de centrale temaer, der ligger i DM's arbejdsprogram – alt det, vi kæmper for at forbedre. De fagpolitiske argumenter og synspunkter vil blive understøttet af undersøgelser, perspektiv og skarpe holdninger.

I det tredje spor, "Debat", vil vi styrke den politiske debat. God interessevaretagelse står på skuldrene af blomstrende debatter, hvor jeres erfaringer og holdninger kommer i spil og til orde. Vi giver derfor pennen og spalteplassen til jer og andre i vores nye debatunivers.

Og endelig fortsætter DM Bio, DM Digi, Forskerforum, DM Professionshøjskoler og DM Kommunikation ufortrødent deres målrettede, digitale kommunikation, der fagfagligt går mere i dybden end de fleste og gør os alle klogere. Ligesom den nuværende kommunikation fra sektorerne naturligvis fortsætter. Jeg er sikker på, at vores nye kommunikative tiltag vil favne alle medlemmer uanset situation og interesser. ♦

Janne Gleerup, forperson

Får du 5% i rente på din lønkonto?

En lønkonto er ikke bare en lønkonto. Heldigvis for dig er DM medejer af Lån & Spar. Derfor får du en lønkonto udover det sædvanlige og særlige fordele, du ikke finder andre steder:

- Danmarks højeste rente på lønkontoen
- Gratis kort og konti
- Personlig rådgiver, der kender dine vilkår
- Fagforeningsejet bank, der arbejder for fællesskabet

Få mere ud af dit medlemskab af DM
– Ring **3378 1952** eller læs mere på lsb.dk/dm

Vilkår

Du skal være medlem af DM og have afsluttet din uddannelse. Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar. Lønkonto MedlemsKunde er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kredittvurderes ud fra. De 5% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Fra 50.001-500.000 kr. er renten 0,00 %. Derefter er renten 0,50 %. Renten beregnes dagligt og tilskrives årligt. Rentesatserne er variable og gælder pr. 8. august 2025.

Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar. Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

Maj

32

Først som 27-årig fik Anna diagnosen skizotypi. Nu kæmper hun for at færdiggøre sin uddannelse og skabe et liv, der handler om mere en diagnosen.

52

Annie Oehlerich har altid forfulgt eventyret og sine politiske idealer frem for et strategisk karrierespor. Det har kostet hende dyrt – både økonomisk og familiært.

42

DUS går ind i sit 80. år med en ny generation i førersædet og et udtalt ønske om at gøre geopolitik til allemandsstof.

40

Hakon Mosbech oplevede stressen på egen krop. Det fik ham til at gå på jagt efter nøglerne til et mere bæredygtigt arbejdsliv.

- 6 [MIN BOGREOL](#)
Han kan ikke smide en bog ud, men bogklubben kan måske godt smide ham ud
- 8 [ANBEFALINGER](#)
Biologens anbefalinger til et spirende håb
- 10 Fra pamflet til platform
- 16 Kræft i karrieren
- 22 Sådan fortæller du en kommende arbejdsgiver om sygdom
- 24 Bulldoggen
- 26 Eksponeret
- 36 Akademikerne og den teknologiske udvikling
- 32 Fortællingen om et liv med skizotopi
- 40 Til forsvar for pausen
- 42 DUS fylder 80: Kun ét land er smidt på porten
- 47 [SPØRG OMPENSION](#)
- 48 Blind bias
- 52 [ET ARBEJDSLIV ER FORBI](#)
"Det, der står tilbage, er, om du gjorde en forskel for nogen"
- 54 [NYT JOB](#)
Julie er tilbage på gulvet
- 56 [FAGLIGE FRONTER](#)
Er hjemmearbejde ved at udhule fællesskabet på private arbejdspladser?
- 58 [REDAKTØRENS KOMMENTAR](#)

Forsidefoto
Tobias Nicolai

2026

Min bogreol

■ Mange DM'ere har et særligt forhold til bøger og litteratur. I denne serie inviterer et medlem indenfor og viser bogreolen frem.

Ulrik Pram Gad

- 52 år
- Uddannet cand.scient. pol. ved Københavns Universitet
- Bor i Roskilde
- Forsker i arktisk politik ved DIIS.

Han kan ikke smide en bog ud, men bogklubben kan måske godt smide ham ud

► Det er utrolig svært for Ulrik Pram Gad at skille sig af med bøger. Så ud over den store væg til væg-reol i stuen i Roskilde har forskeren i arktisk politik også hele syv bogreoler på sit kontor hos DIIS. Han nyder at have smukke fagbøger og opslagsværker stående, også selvom han sjældent åbner dem.

Min bogreol i stuen er dedikeret til alle de skønlitterære bøger, som både jeg og min kone læser. Den er inddelt efter nogle systemer, som er ret ugenomsigtige for min kone. For eksempel har jeg sat kvindelige danske forfattere for sig, forfattere fra forskellige tvivlsomt afgrænsede kulturkredse i hver deres grupper, og de skandinaviske krimier bliver gemt lidt bag de andre bøger.

De bøger, jeg ikke må have derhjemme, er på mit kontor på arbejdet. Det er særligt fagbøgerne. På DIIS er vi lige flyttet i mindre lokaler, og biblioteket skulle derfor kassere en masse bøger. Men først fik medarbejderne lov til at redde de bøger, de ville. Her tog jeg for eksempel bogen 'USA and Canada: Ambivalent Allies' og en del om fredsforskning og nuklear strategi. De var lidt for relevante lige nu til at ryge på forbrændingen.

At læse har altid været en måde for mig at samle tanker og holde mig selv i ro på. Jeg har altid læst meget. Det føles meget beroligende for mig, lidt ligesom at vandre i bjerge.

Jeg betragter det danske biblio-

teksvæsen som min tredje bogreol. Herude i Roskilde, hvor jeg bor, har vi stadig en bogbus. Særligt da mine børn var små, havde vi jævnligt over 100 børnebøger hjemme til låns.

Det føles virkelig rart at have opslagsværker stående, selvom jeg ikke slår op i dem. Når nu nogen har brugt virkelig lang tid på at lave dem, så føles det trygt at have dem. Også selvom det selvfølgelig er hurtigere at bruge internetudgaven. På mit kontor har jeg for eksempel min morfars læderindbundne udgave af 'Ordbog over det danske sprog', som jeg slet ikke behøver at have. Men den er bare så flot.

Jeg har to læseoplevelser, som sidder i mig lige nu. Den ene er Olga Ravns 'De ansatte', både på grund af det skarpe science fiction-blik på vores samfund, og fordi den formæssigt er skrevet på en ret fantastisk måde.

Vi bor i et bofællesskab, som har en bogklub, og der har vi lige læst Erlend Loes 'Status'. Den handler om en kvindelig digter, som er blevet gammel uden rigtigt at have opnået anerkendelse. Da hendes nye digtsamling får elendige anmeldelser, bliver hun så rasende, at hun begiver sig ud på et vanvittigt hævn tog gennem Oslo. Ud over at jeg ser Oslo for mig, er det fedt, hvor stor indlevelse forfatteren har haft i sin i øvrigt ret usympatiske hovedperson.

Jeg er ret glad for, at jeg foreslog 'Status' til bogklubben, hvor vi mødes cirka en gang om måneden. Det er en gruppe kvinder, som startede den, efterhånden som ungerne fløj fra reden, og så er vi et par mænd, som har fået tiltusket os adgang. Og de første bøger, jeg foreslog, bragte nok mit medlemskab lidt i fare. ♦

Biologens anbefalinger

Spirende håb

Det er svært at finde et positivt syn på naturen, fordi vi står midt i en biodiversitetskrise, pointerer biolog **Alexander Holm**. Derfor skal man finde håbet ved at plukke de små, lyse historier ud hist og her.

Magasinet, der vil gøre naturen magisk igen

Atmos Magazine (atmos.earth)

"Atmos formidler virkelig smukt om naturen. Sådan en lidt kunstnerisk form for journalistik. Det kan være med til at vække fascinationen for naturen på en ny måde. Magasinet arbejder i krydsfeltet mellem klima, natur, kultur og storytelling, og det synes jeg er en fed måde at lave journalistik på."

atmos.earth

Den "nørdede" vej til håb

Videnskabelig litteratur

"Der findes en masse videnskabelig litteratur om naturen. For eksempel om hvor længe det tager for økosystemer at komme sig eller for arter at udvikle sig. Vi har udryddet en masse af de store dyr på planeten, og det er altid de arter, der uddør først. Hvor længe vil det så tage, hvis evolutionen skal udvikle nye store arter? Her kan man dykke ned i den videnskabelige litteratur og måske få lidt ro i maven ved at vide, at der nok skal komme store dyr igen. Det er bare et spørgsmål om tid."

e360.yale.edu

Videnskabsjournalistik og visuelle formater

bioGraphic

"Noget, der kan være sjovt ved naturen og måske også anspore en til lidt håb, er at se, hvor kreativ og udviklingsdygtig naturen er. Her kan man kigge på bioGraphic, som er et online-magasin drevet af California Academy of Sciences. Deres journalistik er med til at vække noget nysgerrighed."

biographic.com

Alexander Holm foretrækker at læse om naturen gennem videnskabelig litteratur. Et af hans anbefalede sider er blandt andet på YaleEnvironment360, som udgives af Yale School of the Environment.

Biodiversitet på globalt plan

Mongabay

"Mongabay er et internationalt miljømedie, som leverer en masse god journalistik. Det er alt fra daglige nyheder til længere analyser og undersøgende historier. Her kan man også finde de mere positive nyheder en gang imellem."

mongabay.com

FOTO: FRANK NGHT OG PETRA KLEIS

Alexander Holm

Uddannet biolog fra Københavns Universitet med speciale i naturbeskyttelse. Står bag mediet og podcasten 'Den Dyriske Time'. Klummeskribent på Altinget, Kasket og Politiken. Medstifter og forperson i Arternes Forening. Kåret som Danmarks Bedste Naturformidler 2024.

► Alexander Holm håber ikke særlig meget. Det er også derfor, han så sjældent bliver skuffet. Sådan indleder den prisvindende biolog og naturformidler, da han bliver spurgt ind til, hvor man egentlig kan genfinde det håb for naturens overlevelse, som nok langsomt er ved at rinde ud hos mange.

"Hvis man kigger på den kortsigtede bane, er det nemt at blive skuffet, hvis man leder efter noget håbefuldt for naturen. Derfor synes jeg, det er vigtigt at kigge på det mere langsigtede perspektiv. Lige nu er vi i gang med at ødelægge naturen, og økosystemerne og biodiversiteten lider et stort tab. Men naturen kommer sig," fortæller han og uddyber:

"Vi kan ikke udrydde alt liv på planeten. Tingene kan blive rigtig grimme, og vi skal igennem en solid flaskehals, men der er mange organismer, som det ville være ekstremt svært for os at udrydde. Skulle vi skabe så dårlige kår for dem, at de røg i svinget, er det lige før, vi selv kunne risikere at ryge med.

"Kigger man 20, 30 eller 40 år frem i tiden, ser det sort ud, fastlægger Alexander Holm. Derfor fokuserer han mere på, hvad der sker, hvis man kigger hundreder, tusinder eller millioner år frem.

"Vi skal gøre os umage, men vi skal nok også skrue forventningerne og forhåbningerne ned, for lige nu er vi på vej i en retning, som vil blive meget grim. Men naturen dør ikke. Den skal nok komme sig. Det er bare bedre for alle, hvis vi lader være med at smadre den," siger biologen.

Hvis man først har mistet håbet for naturen, er der ikke så meget, der kan bringe det tilbage, mener Alexander Holm. Men det er også et spørgsmål om, hvordan man ser på det. Derfor synes han, at man bør rette blikket mod nogle af de magasiner og den videnskab, der beskuer naturen på en anden måde. De kaster lys på de fine mønstre og ting, der sker i naturen. ♦

STATUS QUO ER IKKE EN MULIG HED

Andreas Rothberg har en HD2 i Regnskab og Økonomistyring fra CBS, som gør ham i stand til at hjælpe virksomheder med at optimere økonomistyring, effektivisere regnskabsprocesser og sikre korrekt finansiel rapportering. Uddannelsen giver dig ekspertviden i økonomistyring, regnskab og finansiel analyse. Hvis du også brænder for at udvikle innovative løsninger og skabe forandring i virksomheder, så er en HD på CBS den rigtige uddannelse for dig.

Læs mere om dine muligheder og vores 9 forskellige HD-uddannelser på hd.cbs.dk

Fra pamflet til platform

DM'S MEDLEMSKommunikation TRÆDER IND I EN NY DIGITAL ÆRA OG SIGER FARVEL TIL PRINTMAGASINET. KOM MED PÅ EN TIDSREJSE FRA START I 1964 TIL NU OG SE, HVILKE DAGSORDENER DER HAR OPTAGET DM OG AKADEMIKERNE DE SIDSTE 62 ÅR.

Tekst
Benedicte Borelli
beb@dm.dk

Otte sider.

Så langt var det første nummer af Magisterbladet, der udkom den 1. januar 1964. Bladet, der nærmest fremstod som en pamflet, blev sendt til alle medlemmer af Dansk Magisterforening og skulle nu udgives hver 14. dag.

Heri kunne man blandt andet læse orienteringer om skat og selv-angivelse, artikler om nyt universitetsbyggeri, debatindlæg og bog anmeldelser.

Det var formanden, der både skrev og redigerede bladet til en medlemsgruppe, som dengang primært bestod af borgere med lange videregående uddannelser, typisk ansat på universiteterne eller i gymnasierne.

"Der var utroligt få akademikere dengang. Der var 9.000 studerende på landets to universiteter. I dag er vi oppe på mere end en tidobling," fortæller Niels Wium Olesen, lektor i samtidshistorie ved Aarhus Universitet.

"De var en isoleret, men ikke særlig tydelig elite. Man havde måske hørt om en professor, men det var langtfra alle, som kendte en. De var på den måde specielle individer med høj status," siger Niels Wium Olesen.

I en anmeldelse af en bog i Magisterbladet i 1968 skriver forfatteren Hans Kirk også sådan om magistre: "Klarhed er dem en pestilens, skidt vigtighed deres fremtrædende karaktertræk, bedreviden om petitesser deres åndelige ballast, og til deres forsvær er i grunden kun at sige, at de bærer på en gammel sorgmunter."

Billedet af en støvet professor, der sidder begravet i bøger på et universitet, var ikke langt fra virkeligheden, forklarer Niels Wium Olesen. "De havde ikke en særlig stærk identitet som lønmodtager."

dentiteten træder tydeligere frem i løbet af 1960'erne med uddannelsesboomet. Velfærdsstaten får brug for nye professionsuddannelser til blandt andre sygeplejersker, pædagoger og lærere, og at uddanne dem kræver akademikere.

"Det er en enorm samfundsvækst, der sker i de årtier. Det ser vi også med SU'en, som i 1970 går fra at være forældrebetting til at være en statsfinansieret rettighed. Det sker, fordi politikerne erkender, at samfundet har brug for folk med lange videregående uddannelser," siger Niels Wium Olesen.

Udviklingen blev taget op i Magisterbladet i februar 1974, hvor deltagerne på Magisterforeningens tillidsmandskursus kom i en heftig debat med partipolitikerne om finansieringen af de lange videregående uddannelser.

"Jeg finder det meget farligt, når et velstillet samfund som vores giver grobund for mistænksomhed, og den ene nødvendige gruppe begynder at hænge den anden nødvendige gruppe ud," sagde Povl Brøndsted fra Venstre.

Mens tilgangen til de videregående uddannelser stiger, begynder DM i højere grad at skulle omfavne flere forskellige typer akademikere på arbejdsmarkedet. De arbejder nu både i det private og i det offentlige og sidder med meget forskellige opgaver, som alle skal afspejles i fagbladet.

"Fagbladet har ikke bare været et medie, men en identitetsskaber. For

1918:

DANSK MAGISTERFORENING STIFTES

Foreningen oprettes med 149 medlemmer, og de første medlemsmeddelelser begynder at cirkulere. Det er endnu ikke et egentligt blad.

1964:

MAGISTERBLADET UDKOMMER

Et otte sider langt, sort-hvidt medlemsblad lanceres under navnet Magisterbladet. Det skrives af DM's formand, Arthur Arnheim.

Sådan så den første forside af Magisterbladet ud i januar 1964.

en fagforening har det været helt afgørende. Det var og er for mange den eneste kontakt mellem foreningen og kontingentbetalerne. Nogle tænker ikke over løn og arbejdsvilkår, så de bliver bekræftet i, at de er magistre, når bladet kommer ind ad brevsprækken,” siger Anker Brink Lund, professor emeritus i medieledelse på Copenhagen Business School.

Netop via jobannoncer, artikler og faglig sparring kan de mange forskellige akademikere finde sig selv i Magisterbladet. For eksempel er privatansatte i 1978 den hurtigst voksende gruppe, og en af dem, Keld Gormsen, kommer i Magisterbladet med gode råd til, hvordan man som magister skal opføre sig i private virksomheder.

”Her gælder det for magistre om at gøre det klart, at de ikke sidder på et glasbjerg og kigger ud over folket, men at de tværtimod er ganske almindelige mennesker, der kan tale med ganske almindelige mennesker.”

Flere akademikere begynder også at organisere sig.

”Allerede i løbet af 1970’erne bliver det et tema i den offentlige debat, at der måske var en overvægt af akademisk arbejdskraft. Men tallet steg alligevel bare. Nu fører eksamensbeviset ikke nødvendigvis til, at man bare får et job, når man bliver kandidat, og derfor giver det mening at organisere sig,” forklarer Niels Wium Olesen.

Politikerne griber også ind i overenskomstforhandlingerne i 1975, 1977 og 1979, hvor akademikernes løn og arbejdsvilkår bliver hårdt presset. Det får organiseringsgraden til at stige.

”Særligt i 1970’erne er der en romantisering af fagbevægelsen, og det smitter også af på akademikerne. Man har nok en identitet som højtud-

dannet arbejdskraft, men også som lønmodtager med interesser,” fortæller Niels Wium Olesen.

Mens både det private og offentlige arbejdsmarked buldrer af sted, får Magisterbladet også en anden vigtig funktion for medlemmerne. Hver 14. dag dumper de dugfriske jobannoncer ind ad brevsprækken.

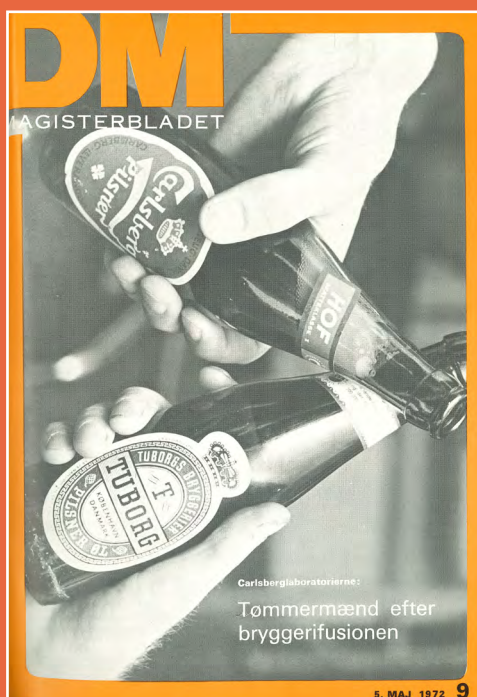
I 1980 er der op til ti siders jobannoncer i hvert nummer af Magisterbladet. I blad nummer 4 kunne du blandt andet søge jobbet som fritidskonsulent i Ballerup Kommune, lektor ved Præstehøj-skolen eller en orlovsstilling som adjunkt-/lektorvikar på Roskilde Universitet.

De mange annoncer skaber også en indkomst for fagforeningen, som blandt andet kan bruges til at udvikle bladet.

”De her blade er startet som medlemsblade med referater fra møder, men blev så til overskudsblade på grund af jobannoncerne. Og så tænkte man nok, at når man nu tjente penge på dem, burde man også gøre mere ud af det redaktionelle indhold,” siger professor emeritus Anker Brink Lund.

Omtrent samtidig bliver det også tydeligt, at bladene begynder at lave egentlig journalistik. Der er bylines med journalisternes navne, flotte farveforsider og flere underholdende elementer i bladet.

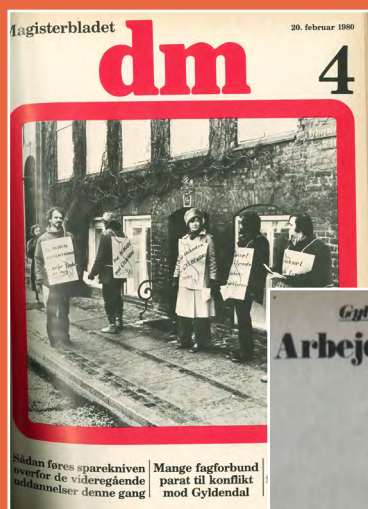
I DM beslutter man i 1980 at dele medlemmerne op i fire afdelinger: universiteter og andre høje læreanstalter; lærerseminarierne; arki-

1971:

NYT DESIGN MED FLOTTE FORSIDER

Bladet får et markant redesign inspireret af Simon Spies' bladprojekt NB. Redaktør Arthur Arnheim formulerer ambitionen: ”Vi (vil) være tilfredse, hvis blot nogle magistre altid vil finde noget af interesse i bladet.”

1979-1980:

KONFLIKTEN MED GYLDENDAL FYLDER

Magisterbladet dækker intensivt DM's store konflikt med Gyldendal om løn og arbejdsvilkår. DM iværksætter blandt andet en blokade.

”Fagbladet har ikke bare været et medie, men en identitetsskaber”

ANKER BRINK LUND,
PROFESSOR EMERITUS I MEDIELEDELSE
PÅ COPENHAGEN BUSINESS SCHOOL

ver, biblioteker, museer og andre forskningsinstitutioner; arbejdsløse og deltidsansatte.

Det afspejler sig også i Magisterbladet, hvor der nu skal tilgodeses indhold til de mange forskellige typer medlemmer. I marts 1984 kan man for eksempel læse om både de privatansattes løn, humanioras fremtid og kritik af EDB-kurser.

I 2011 oprettes der sågar sektorblade som blandt andet DM Professionshøjskoler, Forskerforum og DM Offentlig, som sendes ud til medlemmerne af de pågældende sektorer ud over de to månedlige numre af Magisterbladet.

Selvom Magisterbladet udadtil har ændret sig enormt gennem sin levetid, er der mange eviggyldige emner, der igen og igen har fyldt spalterne.

Løn, ligestilling, pensionsordninger og arbejdsvilkår har siden bladets start optaget medlemmerne.

Det underer ikke Mie Femø Nielsen, professor i kommunikation ved Københavns Universitet.

Faktisk understreger det meget godt fagbladenes særlige rolle.

”Det interessante er, at man i fagbladet taler med flere forskellige for-

1992: JOURNALISTIKKEN PROFESSIONALISERES

Der kommer bylines på artiklerne, og indholdet udvides med debat, analyser og underholdning som tegneseriestriber.

2013: MAGISTERBLADET BLIVER ET MÅNEDSMAGASIN

Magisterbladet går fra to månedlige udgivelser til én. Formatet moderniseres.

mål. Der er både en indadvendt kommunikation, som handler om at udvikle fagforeningen, og som kan være selvkritisk og skabe debat, og så er der et andet udadvendt fokus, der handler om medlemmerne: deres arbejdsliv, deres vilkår,” siger Mie Femø Nielsen.

”Længere ude i formålene har du branchen, som du taler ud i, fordi du er med til at påvirke samfundet. Og endnu længere ude har du et fjerde formål; at påvirke politikerne.”

Ønsket om at vise medlemmerne, men også politikerne, at man kæmper akademikernes sag, ses blandt andet i konflikten om arbejdsvilkår hos Gyldendal i 1980’erne og i diskussionen om akademikernes jobvilkår under finanskrisen i slut-2000’erne. Eller i 2022 med budskabet ”Viden er ikke et synspunkt”, som kom i kølvandet på DR’s behandling af en række eksperter i programserien ’Ellen imellem’.

Også i den meget aktuelle diskussion om akademikerbashing har Magisterbladet kæmpet medlemmernes sag. For mens politikerne taler akademikerne ned, har fagbladet forsøgt at tale medlemmerne op. Blandt andet i den digitale julekalender i 2021 under hashtagget #Vihylderhumanister.

Nu har medlemskommunikationen så gennemgået sin sidste forandring i print. I fremtiden vil medlemskommunikationen ske via digitale tilbud som nyhedsbreve, hvor der stadig vil være debat, vigtige medlemsfortællinger og store dagsordener.

Magisterbladet, som i dag hedder DM Akademikerbladet, har således også fulgt med, mens

akademikernes medievaner har ændret sig. Men behovet for medlemskommunikation og samhørighed er stadig det samme, selvom platformene er anderledes, mener docent i medievidenskab ved DMJX Søren Schultz Jørgensen.

”Organisationer er i dag helt afhængige af at kommunikere meget og ofte. Når et medlemsblad skifter format, er det ikke, fordi kommunikationen betyder mindre, men fordi den skal følge med medlemmernes måde at få information på,” siger Søren Schultz Jørgensen.

De seneste år har DM Akademikerbladet allerede haft succes med at skabe et debatunivers på hjemmesiden og de sociale medier. Også historier som den årlige forskerliste med de 50 mest citerede eksperter og forældrebarometeret med friske tal på børnefamiliernes hverdagspres er blevet store digitale produkter, som resten af samfundet bemærker.

”Vi har gjort os umage med at føre det indhold, medlemmerne har været glade for i det trykte magasin, med videre over i den digitale medlemskommunikation. Vi vil forsætte med at styrke de store fælles dagsordener og gøre os markant gældende på satsninger, hvor vi både lægger analytisk, journalistisk og kommunikativ kraft”, skriver chefredaktør Ilse Kristensen.

Mie Femø Nielsen peger på, at akademikernes, og resten af befolkningens, medievaner i dag er så segmenterede og skræddersyede, at fagforeningerne står over for en særlig opgave.

”Det er faktisk lettere at imødekomme, når man kan udgive versionerede nyhedsbreve. På den måde kan fagbladene tydeliggøre, at de kan levere forskelligt indhold til forskellige behov. Det giver mere mening, når man siger, at man giver dem det, de gerne vil have,” siger Mie Femø Nielsen.

2020: NAVNESKIFTE TIL DM AKADEMIKERBLADET

Bladet skifter navn og design i forbindelse med Dansk Magisterforenings navneskifte til DM. Navnet skal favne den nye bredere målgruppe.

Ellen Imellem: DM får medhold i pressenævns sag mod DR

DR begik tillidsbrud, da de lod uanede forskere medvike i satireprogrammet Ellen Imellem. Det har Pressenævnet netop afgjort. Foto: Christian Børsmose Trip, (c) DR

2022: ”VIDEN ER IKKE ET SYNSPUNKT”

DM får medhold i Pressenævnet i en sag mod DR om programmet ’Ellen imellem’. Afgørelsen bliver et symbol på bladets og foreningens insisteren på faglighed i den offentlige debat.

MAGISTRE

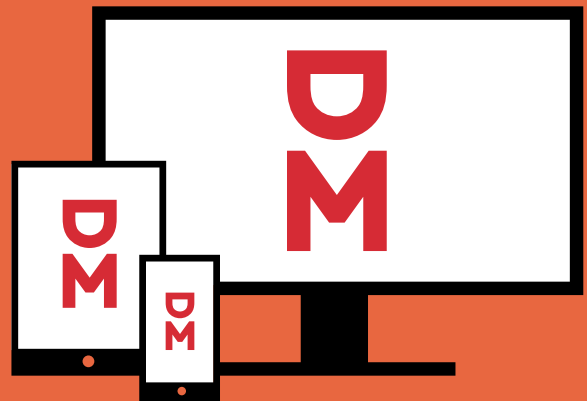
Selvom indpakningen af DM's kommunikation uomtvisteligt bliver anderledes fremover, er missionen den samme, som dengang den første pamflet udkom i 1964. Medlemmerne skal kunne spejle sig selv og deres arbejdsliv i indholdet og blive mindet om alt det, de har til fælles. ♦

I løbet af 1980'erne og 1990'erne kommer der flere faste elementer i Magisterbladet. Tegneseriestriber optræder ofte i bladet.

2023:
FIRE ÅRLIGE MAGASINER
Print fastholdes som et kvartalsmagasin, mens den løbende medlemskommunikation flytter til digitale nyhedsbreve og web.

2024-2025:
OVERGANGEN TIL DIGITAL MEDLEMSKOMMUNIKATION
DM Akademikerbladet bliver primært digitalt med ugentlige nyhedsbreve, segmenteret indhold og fortsat fokus på debat og medlemsfortællinger.

KRÆFT I KARRIEREN

Signe Marie Græsbøl Stüeck

havde netop færdiggjort sin uddannelse, da hun blev ramt af en aggressiv type kræft. Men det afholder hende ikke fra at søge job på lige fod med andre nyuddannede.

Tekst Amalie Saldern Mikkelsen ami@dm.dk
Foto Tobias Nicolai

Den grå formiddagshimmel danner skygger på de ellers helt klinikhvide vægge i lokalet på første sal på Gødstrup Sygehus. Alt er hvidt på nær de koboltblå stole, rulleborde og uniformerne, som sygeplejerskerne har på.

Udenfor glider regnen ned langs facadens store vinduer i takt med saltvandets dråber, der langsomt siver ind i venerne på 29-årige Signe Marie Græsbøl Stüeck. Det skal forberede hendes krop på næste fase i behandlingen.

En steril og kølig lugt fylder rummet som en stikkende fornemmelse i næsen. Der er en svag undertone af latex fra de engangshandsker, sygeplejersken tager på, inden hun skifter saltvandet ud med posen med kemovarianten T-DM1.

Hver tredje onsdag sidder Signe Marie Græsbøl Stüeck i de blå stole. Kemo-onsdag kalder hun det. Og bivirkningerne rammer med det samme: Halvanden uge med kvalme, træthed og ubehag efterfulgt af halvanden uge i bedring. Så starter det forfra igen.

”Det er komplekst at have kræft,” kommenterer hun og bliver afbrudt af en monoton biplyd, der kommer i faste, gentagne intervaller.

Et apparat ved siden af stolen tæller ned. 17 minutter endnu.

Når hun ikke sidder omringet af infusionsstativer og slanger, prøver Signe Marie Græsbøl Stüeck at opretholde en normal hverdag som job-søgende. Når altså ikke behandlingens bivirkninger tvinger hende til at ligge hjemme på sofaen i huset i Herning.

”Det føles som at sidde i forlystelsen tekopperne. Det hele snurrer rundt, og jeg bliver mere og mere træt,” fortæller Signe Marie Græsbøl Stüeck, mens kemoen transporteres rundt i hendes krop.

Det var ikke sådan her, hun havde forestillet sig, at hendes liv ville se ud, da hun i starten af året blev færdiguddannet. Langtfra.

Hun troede, at hun skulle ud og give den fuld skrue med sin karriere,

Med en baggrund inden for sundhedsområdet forstod Signe Marie Græsbøl Stüeck kræftdiagnosen, som kom på en besked i hendes e-Boks. Med den besked fulgte mange måneders behandling og en helt ny hverdag.

megafedt. Jeg tænkte, at nu skulle jeg bare ud og arbejde med telemedicin,” fortæller hun.

Men få dage efter specialeforsvaret opdagede hun noget, der skulle vise sig at have afgørende betydning for hendes fremtid.

”Jeg står ude i badet og vasker mig. Pludselig mærker jeg en form for kugle på størrelse med en tommelfinger i den nederste del af mit bryst,” siger Signe Marie Græsbøl Stüeck, der i første omgang tænkte, at det bare var noget hormonelt.

”Jeg er jo ung, og brystkræft løber ikke i min familie,” siger hun, men hun valgte nu alligevel at tage til lægen, som med det samme sendte hende videre til biopsi og ultralydsscanninger.

Signe Marie Græsbøl Stüeck prøvede at lægge spekulationerne væk og fortsatte jobsøgningen ligesom alle andre nyuddannede.

Men en aften tog hun sig selv i at spørge kæresten Anders: ”Tror du, vi skal forberede os på, at vores liv ændrer sig om lidt?”

En uge efter kom svaret fra scanningerne: carcinom.

”Og så skreg jeg bare,” fortæller Signe Marie Græsbøl Stüeck, der med sin sundhedsfaglige baggrund med det samme forstod den medicinske betegnelse.

Scanningerne viste, at hun havde den aggressive brystkræft HER2-positiv med mulige spredninger.

nyde de sidste år i 20'erne og starte en familie med sin kæreste.

Men for at forstå, hvorfor Signe Marie Græsbøl Stüeck sidder i præcis den blå stol på Gødstrup Sygehus, skal vi tilbage til januar 2025.

SIGNE MARIE GRÆSBØL STÜECK ER UDDANNET ergoterapeut, men havde længe drømt om at læse videre. Derfor besluttede hun sig for at tage en kandidat i klinisk videnskab og teknologi, der handler om evaluering, implementering og forskning i sundhedsteknologi.

”Vi lever i en tid, hvor sundhedsteknologi begynder at fylde mere og mere,” fortæller Signe Marie Græsbøl Stüeck, der i to år dagligt begav sig ud på en næsten to timer lang køretur fra Herning til Aalborg Universitet for at studere.

Tiden på kandidaten gav hende blod på tanden til at arbejde endnu mere med sundhedsteknologi, og hun afsluttede uddannelsen med et 12-tal i sit speciale om telemedicin.

”Jeg gik fra eksamen og fik meget ros fra mine censorer. Jeg var på toppen, og det hele var bare

Kræft

Ifølge tal fra Kræftens Bekæmpelse får fire ud af ti danskere kræft, inden de fylder 80 år.

Brystkræft er den hyppigste kræftform hos kvinder, og den rammer sjældent personer under 30 år og oftest kvinder over 60 år. Heraf er 10-15 procent af alle brystkræfttilfælde såkaldt HER2-positiv brystkræft.

HER2-positiv brystkræftceller deler sig ukontrolleret og behandles derfor blandt andet med trastuzumab, som er et antistof, der binder sig til kræftcellerne og forhindrer den ukontrollerede celledeling.

ALLEREDE DA SIGNE MARIE GRÆSBØL STÜECK var i gang med at færdiggøre sit speciale, begyndte hun at søge fuldtidsjob. Og dørene stod åbne.

Hun var blevet indkaldt til to jobsamtaler. Den ene lå på dagen, hvor hun fik svar på biopsien, og den anden få dage efter.

”Jeg endte med at skrive til dem, at jeg var blevet alvorlig syg og derfor ikke ville søge stillingen alligevel. Jeg synes ikke, det havde været fair over for nogen at tage til samtalerne,” fortæller Signe Marie Græsbøl Stüeck.

”Jeg vidste, at jeg nu skulle igennem et langt forløb, så jeg syntes ikke, at en arbejdsgiver skulle ansætte mig. Jeg ville have rent mel i posen, når jeg skulle starte i et nyt job, og jeg vidste, at den kommende tid ville byde på meget fravær og mange sygedage.”

Sideløbende med Signe Marie Græsbøl Stüecks behandlingsforløb har hun holdt øje med, hvilke nye, spændende jobopslag der kom – også selvom hun er på sygedagpenge og dermed ikke er pålagt aktivt at søge arbejde.

”Det var en form for feberredning for at fjerne tanker fra sygdommen. Jeg tænkte, at hvis jeg bare

”JEG GIK FRA EKSAMEN OG FIK MEGET ROS FRA MINE CENSORER. JEG VAR PÅ TOPPEN, OG DET HELE VAR BARE MEGAFEDT. JEG TÆNKTE, AT NU SKULLE JEG BARE UD OG ARBEJDE MED TELEMEDICIN”

SIGNE MARIE GRÆSBØL STÜCK

kunne komme i arbejde, ville tingene blive mere normale,” siger Signe Marie Græsbøl Stück.

Derfor lagde hun også en strategi om at være så transparent om kræften i sin jobsøgning som muligt. Faktisk så transparent, at hun ringer og fortæller om sygdommen, allerede inden hun sender en ansøgning af sted.

Finder Signe Marie Græsbøl Stück et job, der vækker interesse, ringer hun nemlig direkte til afsenderen af stillingsopslaget og fortæller om sin situation.

”Jeg spørger dem, om de kunne finde på at gå videre med sådan en som mig, inden jeg sender ansøgningen. Jeg vil hellere have svaret med det samme end bruge tid på at skrive en ansøgning og så blive valgt fra på grund af min sygdom.”

Hun er indforstået med, at der medfølger nogle ting, når man an-

sætter ”sådan en som hende”. Kræftformen er så aggressiv, at der er øget risiko for tilbagefald, og hun skal fortsat gå til årlige kontroltjek på hospitalet.

”Jeg er 29 år, har minimal erhvervserfaring, ingen børn og er syg. Det er fuld plade på dårlige odds,” kommenterer hun med et svagt smil på læben.

Signe Marie Græsbøl Stück har også åbent fortalt om sin sygdom på det sociale netværksmedie LinkedIn.

”Jeg har aldrig været den store LinkedIn-bruger, men vi fik at vide på uddannelsen, at det er godt at gøre sig synlig derinde, så potentielle fremtidige arbejdsgivere kan se, hvad man har lavet,” fortæller hun.

Derfor valgte hun at spille med åbne kort og skrive om sin situation derinde, med håbet om at opslaget kunne skabe genkendelighed for

Når man er syg og arbejdsløs, foregår hverdagen meget alene hjemme på sofaen. Derfor valgte Signe Marie Græsbøl Stüch og kæresten Anders at få hundehvalpen Elmer, som nu fylder dagene med både glæde og ballade.

andre i lignende situationer, men også ændre perspektivet for arbejdsgivere, der bevidst fravælger ansøgere med sygdomshistorik.

”Jeg håber stadig på at kunne finde en arbejdsgiver, der kan rumme de ting, jeg har i min rygsæk, og de livsvilkår, jeg har,” siger Signe Marie Græsbøl Stüch.

MED KRÆFTDIAGNOSEN begyndte også et langt forløb, der indebar alt fra scanninger, genetisk udredning, blodprøver, lægebesøg og samtaler om fertilitet.

Grundet de mulige spredninger valgte lægerne, at Signe Marie Græsbøl Stüch skulle have kemobehandling, før knuden kunne blive opereret væk.

”Det havde jeg virkelig svært ved. Jeg havde brug for, at knuden blev fjernet fra min krop,” siger hun.

Signe Marie Græsbøl Stüch fik en følelse af at distancere sig mere og mere fra sin egen krop, og i en periode havde hun svært ved at være alene, da det frembragte mørke tanker.

”Jeg begyndte at forestille mig at ligge nede i en kiste. Begravet i kold jord. Helt alene,” siger hun med skælvende stemme.

Hun meldte sig syg hos sin a-kasse, og dagpengene blev skiftet ud med sygedagpenge.

Kort tid efter startede den flere måneder lange behandlingsplan med kemoterapi. Og med det fulgte mange voldsomme bivirkninger: ind-

læggelser, mangel på appetit, udtørrede slimhinder, hovedpine, opkast, næseblod, muskelsmerter og hårtab.

”På et tidspunkt var det kemoen, der var ved at tage livet af mig. Det var slemt,” fortæller hun og stryger langsomt hånden ned langs baghovedet, hvor små mørkebrune hår er begyndt at vokse ud og danne såkaldte kemokrøller.

Signe Marie Græsbøl Stüch fik efterfølgende opereret knuden væk, men det skulle vise sig ikke at blive enden på behandlingen. Det væv, der blev opereret ud, havde stadig kræft i sig på trods af de mange måneder med kemoterapi. Derfor var det usikkert, om der stadig var kræftceller i kroppen, hvilket udløste behandlingen med TDMI.

”Det er ligesom at rydde en have for ukrudt. Det meste er trukket op, men der kan være små rødder, som ligger skjult og risikerer at vokse frem igen, hvis man ikke holder øje.”

Hun er vant til at forklare processer og fagtermer af sygdommen til familie og venner, der ikke har samme sundhedsfaglige baggrund som hende. På samme måde giver det hende en ro, at hun forstår, hvad lægerne snakker om til opfølgningssamtalerne, og hvad alle prøvesvarene i e-Boksen betyder.

Sygedagpenge

I 2024 modtog 448.000 personer sygedagpenge, hvilket er et fald på 8.000 personer fra året før. Folk i aldersgruppen 50-59 år er den største gruppe målt på omfanget af fravær.

Man modtager sygedagpenge, hvis man er ledig og ikke har mulighed for at arbejde på grund af sygdom.

Er man berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, vil det være ens a-kasse, der udbetaler sygedagpengene under de første 14 dage sygdom. Herefter giver a-kassen besked til kommunen om sygefraværet.

”JEG BEGYNDTE AT FORESTILLE MIG AT LIGGE NEDE I EN KISTE. BEGRAVET I KOLD JORD. HELT ALENE”

SIGNE MARIE GRÆSBØL STÜCK

2024 MODTOG 448.000 personer sygedagpenge. Det er de færrest af de modtagere, der er under 30 år.

Signe Marie Græsbøl Stück har også et stort håb om, at hun kan starte med at arbejde, så snart hun har været igennem sin sidste kemobehandling, der er planlagt i foråret 2026, og dermed erklæres kræftfri. Også selvom hun ved, at hun ikke kommer til at kunne arbejde på fuld tid.

”Jeg har accepteret, at jeg ikke kan have et standard-8-16-job,” siger hun og kigger ud ad vinduet.

For når kræften først har været der, vil den følge en resten af livet. Man vil altid have ar – både indvendig og udvendig, fortæller Signe Marie Græsbøl Stück og tager sig under brystet på den grønne strik-vest, der nedenunder viser de efterladte spor fra operationen.

”Jeg føler nogle gange, at noget af min hjerne er blevet skåret af, som jeg aldrig får tilbage,” siger hun.

”Jeg bliver generelt udmattet meget hurtigt.”

Især drømmer hun om at arbejde med telemedicin eller som digitaliseringskonsulent på sundhedsområdet. Præcis det, som hun har brugt sin kandidatuddannelse på at gøre sig dygtig inden for.

”Når man bliver alvorlig syg, begynder man at se sig selv i en form for metaperspektiv. Hvem er jeg? Hvad betyder jeg? Man har næsten et neonskilt hængende over sig, hvor der står ”kræftsyg” på, men jeg er jo mere end det. Jeg er god til mit fag, og jeg kan godt lide at arbejde,” siger Signe Marie Græsbøl Stück, der fortæller, at hun allermost drømmer om at leve et ”helt normalt leverpostejliv”.

”Det er først nu her, jeg er begyndt at acceptere, at det er det her lod, jeg skulle trække. Det er en del af min livsfortælling.”

De 17 minutter på apparatet i lokalet på Gødstrup Sygehus er gået, og Signe Marie Græsbøl Stück kender proceduren. Hun skal hjem og sove.

Kroppen skal restituere og blive frisk, så hun kan fortsætte den udfordrende jobsøgning, inden hun om få uger skal sidde i den blå stol igen. ♦

Signe Marie Græsbøl Stück er efter interviewet blevet tilbudt en stilling i Ringkøbing-Skjern Kommune i et nyt team, der blandt andet skal arbejde med implementering af velfærdsteknologi.

SÅDAN FORTÆLLER DU EN KOMMENDE ARBEJDSGIVER OM SYGDOM

Bør man fortælle, at man er syg, i en ansættelsesproces, og hvordan gør man det uden at spænde ben for sig selv? Her er DM's vigtigste råd.

Tekst Amalie Saldern Mikkelsen ami@dm.dk
Foto Tobias Nicolai

29-årige Signe Marie Græsbøl Stüch var lige blevet færdiguddannet, da hun fik sin kræftdiagnose. Hun har valgt at være transparent om sygdommen i sin job-søgning, så hvis hun ser et spændende stillingsopslag, ringer hun til afsenderen af opslaget og fortæller om sin situation, før hun sender en ansøgning af sted.

Få hjælp af DM

Står du i en situation, hvor du er i tvivl om, hvorvidt sygdom bør nævnes til en jobsamtale, er det bedste, du kan gøre, at ringe til din fagforening.

Du kan ringe ind til DM på **38 15 66 00**, hvor karrierekonsulenter, socialrådgivere og jurister sidder klar med individuel og professionel sparring på dine spørgsmål om arbejdsliv.

AT FORTÆLLE OM SYGDOM i en ansættelsesproces kan føles sårbart, og det er for mange forbundet med tvivl og ubehag.

Men hvordan og hvornår man skal fortælle en kommende arbejdsgiver, at man er eller har været syg, afhænger af flere faktorer og er meget individuelt.

"I de fleste tilfælde anbefales det, at du ikke nævner sygdom hverken i din jobansøgning eller til en jobsamtale. Du skal ansættes på baggrund af din faglighed, dine kompetencer og din motivation," siger Marianne Greve Jensen, der er karrierekonsulent i DM.

Længerevarende sygdom kan dog være med til at forklare eventuelle huller i cv'et, og hvis det er tilfældet, kan du nævne det kort og fortælle, at du er klar til at arbejde igen.

Søger du et job med fortrinsret på grund af en funktionsnedsættelse, så giver det sig selv, at der er eller har været en bagvedliggende sygdom. Det er dog stadigvæk din faglighed, der skal i fokus, pointerer Marianne Greve Jensen.

PLIGT TIL AT OPLYSE OM SYGDOM

I nogle tilfælde er du dog forpligtet til at oplyse en kommende arbejdsgiver om sygdom i forbindelse med en ansættelse. Her er det helbredsoplysningsloven, der sætter rammerne.

Det fortæller Astrid Amalie Nygaard Gorzelak, der er juridisk konsulent i DM.

"Helbredsoplysningsloven fastslår, at du er forpligtet til at oplyse om sygdom eller symptomer på en sygdom, hvis den har væsentlig betydning for din arbejdsdygtighed på det pågældende arbejde."

Det er dig selv, der i samarbejde med din læge skal vurdere, om der er tale om sygdom, der vil have betydning for evnen til at udføre det konkrete arbejde.

"Undlader man at give de pågældende helbredsoplysninger i forbindelse med ansættelsen, og bliver man senere sygemeldt med den pågældende sygdom, vil arbejdsgiver være berettiget til at ophæve ansættelsesforholdet som følge af bristede forudsætninger," siger Astrid Amalie Nygaard Gorzelak. ♦

BLIV EN LEDER DER GØR EN FORSKEL

**OFFENTLIG LEDELSE DER
UDVIKLER DANMARK**

Master of Public Governance på CBS uddanner reflekterede og handlekraftige ledere, der skaber værdi på tværs af det offentlige Danmark. Områdeleder Stine Kart Skytte blev bedre til at navigere i de kompleksiteter, offentlige ledere står over for, og fik styrket sit personlige lederskab.

Læs mere om dine muligheder på mpg.cbs.dk

Bulldoggen

FOR ANDET ÅR I TRÆK TOPPEDE KRIGSFORSKER
PETER VIGGO JAKOBSEN DM AKADEMIKERBLADETS LISTE
OVER MEST CITEREREDE FORSKERE I 2025.

FOTOS: THOMAS NIELSEN, DIIS, IDA MARIE ODGAARD/RITZAU SCANPIX, BO ANSTRUP/RITZAU SCANPIX, ANALIE SALDERN MIKKELSEN

Tekst Pernille Siegumfeldt psi@dm.dk

Verden trækker hårdt i forskere, der kan forklare og perspektivere de mest uforudsigelige begivenheder i verden.

I 2025, hvor begivenhederne blev stadig mere eksplosive, var der i særlig grad bud efter eksperter med viden om forsvars- og sikkerhedspolitik.

Et globalt højt konfliktniveau placerede for andet år i træk lektor på Forsvarsakademiet Peter Viggo Jakobsen på pladsen som mediernes foretrukne ekspertkilde.

Det fremgik af DM Akademikerbladets liste over mest citerede for-

skere i 2025, som blev offentliggjort i januar for sjette år i træk. På top 50-listen, som er udarbejdet i samarbejde med medieanalysebureauet Retriever, optrådte også 20 helt nye navne.

Tre unikke interview om dagen – mindst

Ifølge opgørelsen optrådte Peter Viggo Jakobsen i alt 1.361 gange i artikler på print og net samt i radio og tv. Renses tallet for Ritzau-historier, svarer det til, at krigsforskeren gav næsten tre unikke interview om dagen – mod lidt over to i 2024. Og så er de internationale medier ikke engang talt med.

”Det nye for mig i 2025 var, at jeg også fik taletid i medier som New York Times, BBC og Le Monde,” siger han.

Når Trump taber sutten

Grønlandskrisen ændrede hans rolle:

”Når jeg får taletid på amerikanske platforme, bliver min formidling en del af et nationalt beredskab. Jeg ender tit som bulldoggen, der kan tale lidt grimmere og sige tingene mere direkte, end udenrigsministeren kan, når Trump taber sutten,” siger Peter Viggo Jakobsen.

Han understreger, at det *ikke* er koordineret med regeringen, når han kommunikerer et budskab. Men han er bevidst om, at hans klare afvisning af Trumps argumenter kan opfattes som del af en påvirkningskampagne, der understøtter det danske diplomati.

”I de mest volatile uger i 2025 blev jeg del af en hurtig reaktionsstyrke, simpelthen fordi jeg ved, hvordan man skærer et budskab. Jeg blev nærmest suget tættere på magtens centrum – ikke som rådgiver, men som den uafhængige forsker, der kan formulere sig skarpt, hvor andre er bundet,” forklarer Peter Viggo Jakobsen

”Et omvandrede pressekontor”

Anne Marie Pahuus, lektor i filosofi på Aarhus Universitet og forperson for DIIS, Dansk Institut for Internationale Studier, kalder krigsforskeren for en forbilledlig formidler.

”Folk som Peter Viggo Jakobsen fungerer næsten som et omvandrede pressekontor med døgnåbent. De kan levere dyb viden, lyd og billeder og møde offentlighedens behov for analyser igen og igen,” siger hun.

Alle listens navne fortjener stor ros for at løfte en formidlingsopgave på samfundets vegne. Det er oftest folk med faste stillinger, der overhovedet kan påtage sig den store indsats, påpeger Anne Marie Pahuus.

”Det er svært både at være på vej med nye idéer, skrive og samtidig stille op hyppigt til baggrund og citat,” siger hun.

Derfor puster listen også til DIIS-forpersonens bekymring for de uddannelseslukninger og nedskæringer, som særligt truer det humanistiske forskningsfelt:

”De internationale konflikter viser os, hvor vigtig den dybe sproglige og kulturelle viden er. Jeg kan være bekymret for, om vi først for sent opdager, at disse fagområder er svundet ind. Vi ved ikke, hvilke specialer der bliver brug for i morgen,” siger Anne Marie Pahuus.

”Mine gæt for de næste års store temaer på listen er blandt andet ansvarlig brug af teknologi og kulturel forskning, så der bliver brug for viden om mennesker og kultur,” tilføjer hun.

En forsker med Peter Viggo Jakobsens gennemslagskraft skal passe på med at ende i magtcentrifugen, når den politiske verden er i opbrud. Sådan lyder advarslen fra politisk kommentator Noa Redington.

”Når stormagtskollisionerne er højspændte, øges risikoen for, at forskere bliver fanget ind i et politisk narrativ.

DE 10 MEST CITEREDE FORSKERE I 2025

1. Peter Viggo Jakobsen, lektor i forsvars- og sikkerhedspolitik, Forsvarsakademiet
 2. Flemming Splidsboel Hansen, seniorforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier
 3. Roger Buch, kommunalforsker på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole
 4. Frederik Waage, professor i forfatnings- og forvaltningsret, Syddansk Universitet
 5. Ulrik Pram Gad, forsker i arktiske forhold, Dansk Institut for Internationale Studier
 6. Ulrik Kjær, professor og kommunalforsker, Syddansk Universitet
 7. Kasper Møller Hansen, valgforsker, Københavns Universitet
 8. Peter Sunde, ulve og faunøkologi, Aarhus Universitet
 9. Per Nikolaj Bukh, professor i økonomistyring, Aalborg Universitet
 10. Anders Puck Nielsen, militæranalytiker ved Forsvarsakademiet
- Du kan se den fulde liste på [dm.dk](#)

FOTOS: THOMAS BORBERG/RITZAU SCANPIX

Alle listens navn fortjener stor ros, mener Anne Marie Pahuus. De kan levere dyb viden, lyd og billeder og møde offentlighedens behov for analyser igen og igen, siger hun.

Derfor er det også godt nyt for demokratiet, at årets liste har 20 nye navne,” siger Noa Redington.

Kraftig kønsskævhed – og ringe mangfoldighed

Kun tre kvinder er med på årets liste. Ifølge lektor på Roskilde Universitet Hanne Jørndrup, der forsker i diversitet, er kønsskævheden ”gæet fra ringe til endnu ringere”.

”Kønbalancen i journalisternes kildebrug står stadig bomstille, og dét til trods for at mediecheferne hvert år, når Akademikerbladets liste eller andre undersøgelser bliver offentliggjort, samstemmende siger, at ”nu gør vi noget” og ”lige om lidt bliver det anderledes”. Ægte ændringer i kildevalget sker først den dag, mediechefer bliver målt på diversitet,” siger Hanne Jørndrup.

”Det er også beskæmmende, at udenlandske forskere er totalt fraværende, og at medierne tilsyneladende heller ikke i noget betydeligt omfang ringer til de udlændinge, som i stor stil er ansat på de danske universiteter. Hvis journalister fortsætter med at ringe til den samme kreds af få ekspertkilder, så får man jo altid de samme svar,” udbyder hun.

En sikkerhedspolitik i opbrud

2025 bød også på en debat om militæreksperters ytringsfrihed. For Peter Viggo Jakobsen resulterede den i et paragraf 20-svar fra ministeren, der bekræftede hans ret til at ytre sig frit – noget, han kalder vigtigt i et år, hvor Danmark besluttede at bruge 500 milliarder kroner på forsvaret.

Til gengæld må han næppe rejse frit ind i USA, så længe Trump sidder i Det Hvide Hus.

”Det vil kræve en ”NATO Travel Order”, en burner-telefon og en rensat pc,” siger Peter Viggo Jakobsen. ♦

”De internationale konflikter viser os, hvor vigtig den dybe sproglige og kulturelle viden er. Jeg kan være bekymret for, om vi først for sent opdager, at disse fagområder er svundet ind”

ANNE MARIE PAHUUS

Eksponeret

KVINDELIGE FORSKERE ER IKKE DE MEST CITEREDE I MEDIERNE. DERFOR BEGYNDTE LEKTOR VED AALBORG UNIVERSITET AT BRUGE LINKEDIN SOM SIN EGEN MIKROFON.

Tekst Benedicte Borelli beb@dm.dk

For halvandet år siden traf lektor ved Institut for Materialer og Produktion på Aalborg Universitet Ann-Louise Andersen en beslutning. I stedet for at vente på, at medierne skulle kontakte hende, begyndte hun at bruge LinkedIn til at dele sine refleksioner og viden om aktuelle dagsordener.

"Jeg tænkte meget over det, før jeg startede. Jeg var bekymret for, om jeg ville fremstå som en ung kvinde, der bare gerne ville i medierne," fortæller Ann-Louise Andersen.

Det var et blidt skub fra ledelsen på Aalborg Universitet, der fik hende i gang med LinkedIn. Kommunikationsafdelingen mente, at Ann-Louise Andersen havde en masse relevante analyser, som burde deles. Og de etablerede medier kunne hun ikke regne med.

"Vi har et pressteam, som hele tiden udarbejder ekspertlister og prøver at få mig og de andre forskere i spil til de relevante dagsordener. Det er bare meget sjældent, at de store medier ringer tilbage," siger hun.

Om den manglende interesse fra journalisterne skyldes, at Ann-Louise Andersen forsker i fleksible produktions-systemer og ressourceeffektiv omstilling, vides ikke. Der er ellers masser af tale om lige nu, forklarer hun, hvor for eksempel geopolitiske spændinger og levefranceusikkerhed påvirker danske virksomheder.

Men det kan måske også skyldes, at hun er kvinde, siger Ann-Louise Andersen.

Et mandsdomineret felt

De kvindelige forskere er i hvert fald langt fra de mest citerede i medierne. Det viser DM Akademikerbladets liste over de 50 mest citerede forskere for sjette år i træk. I 2025 var blot tre ud af 50 eksperter på listen kvinder. Den første kvinde optrådte på plads nummer 40.

Den skæve repræsentation overrasker ikke Ann-Louise Andersen. I de 12 år, hun har arbejdet som forsker, har det altid været et problem.

"Hvis man skal optræde i medierne, skal man turde stikke næsen frem. Det er der en væsentlig tilbageholdenhed over for i forskningsverdenen, og den er stærkere hos kvinder end hos mænd."

"Og så er der en ubevidst kønsbias på spil. Hvis journalisterne er vant til at se mænd udtale sig, så er det dem, de tænker på at kontakte. Jeg har flere gange oplevet, at folk i mails antager, at jeg er mand, fordi de kun ser mit efternavn og min titel. Det sker nok, fordi jeg arbejder i et meget mandsdomineret felt."

Ann-Louise Andersen oplever mange positive reaktioner på sine analyser på LinkedIn. Håber er dog også, at landets journalister skal få øjnene op for hendes viden og arbejde.

FOTO: AALBORG UNIVERSITET

LinkedIn som mikrofon

Frygten for at stå frem og blive dømt gjorde, at Ann-Louise Andersen tøvede med at begynde på LinkedIn-opslagene. I dag er hun til gengæld glad for, at hun tog springet.

"Der er rigtig mange, som kommenterer på de faglige ting, jeg lægger op, og det gør det tydeligt for mig, at der faktisk er interesse for det, jeg arbejder med. Jeg har også fået rigtig mange nye arbejdskontakter via LinkedIn, som jeg ellers aldrig var stødt på."

Hun poster typisk tekster, som er faglige og fremadskuende, for eksempel diskuterer hun Europas behov for mere fleksibel og cirkulær produktion eller inviterer til debat i kommentarfeltet om, hvordan industrien skal omstille sig.

Tanken bag opslagene er at øge Ann-Louise Andersens eksponering i

offentligheden, men forhåbentlig også blandt journalister, så de opdager, at hun sidder klar med vigtige pointer til aktuelle historier. For der er brug for flere kvindelige eksperter i medierne, mener hun. Særligt hvis det ubevidste kønsbias skal brydes.

"Det er frustrerende, at udviklingen går så langsomt. Derfor bliver vi kvindelige forskere også nødt til at være mere risikovillige og stikke næsen frem. Ellers sker der ikke noget," siger Ann-Louise Andersen.

Når hun taler med andre kvindelige forskere, prøver hun derfor at tale åbent om sin formidling og dele sine erfaringer.

"Det har overrasket mig, hvor lidt negativt der er kommet. Der har været nogle få mærkelige kommentarer, som jeg har slettet". ♦

AKADEMIKERNE OG DEN TEKNOLOGISKE UDVIKLING

LIVET HAR ÆNDRET SIG MEGET FOR EN AKADEMIKER I DE SIDSTE 50 ÅR, FOR NYE TEKNOLOGIER HAR FUNDAMENTALT ÆNDRET VILKÅRENE. MEN ER ALT BLEVET LETTERE ELLER SVÆRERE, BEDRE ELLER VÆRRE? HER FØLGER EN SAMMENLIGNING AF 1976 & 2026.

GRUNDEVILKÅR 1976

JOB OG PRIVATLIV VAR SKARPT ADSKILT. INGEN POST ELLER OPKALD HJEMME. MEN HELLER INGEN PRIVATE SAGER I ARBEJDSSTIDEN!

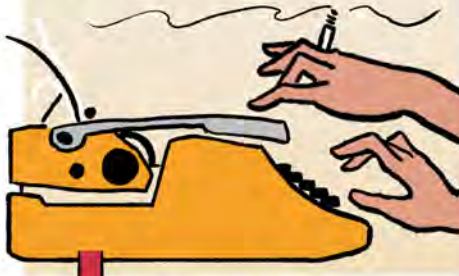
GRUNDEVILKÅR 2026

MAN MÅ GERNE TJEKKE AULA OG BETALE EN REGNING I ARBEJDSSTIDEN. TIL GENGÆLD FØLGER POST, MØDER OG OPKALD MED DIG, UANSET HVOR DU ER, OG HVORNÅR DET ER.

KOPIER 1976

DU KUNNE STADIG OPLEVE AT SKULLE HAMRE EN KOPI UD PÅ SKRIVEMASKINEN VHA. KARBONPAPIR: CA 15 MIN.

KOPIER 2026

EN KOPI: CA 15 SEK.

VI MEDREGNER IKKE PRINTERE, HVILKE ALDRIG, I FYRRE ÅRS HISTORIE, HAR VÆRET PROBLEMFRIE.

POST 1976

SKRIFTLIG KOMMUNIKATION VAR FYSISK, MED LEVERINGSTID OG FASTE AFHENTNINGSTIDSPUNKTER. DER VAR TRE FASER: DIG, POSTEN OG MODTAGEREN.

POST 2026

MED E-MAILS ER SKRIFTLIG KOMMUNIKATION FORKORTET TIL TANKENS HASTIGHED. SOM ET LANGT TENNISPIK.

VIDEN 1976

FOR AT FÅ ALMINDELIG INFORMATION VAR DU AFHÆNGIG AF BLA. AVIS, BIBLIOTEK OG ÅBNINGSTIDER.

VIDEN 2026

INTERNETTET KOM, BLOMSTREDE MED GRATIS VIDEN OG BLEV ENSHITTIFED*. MÅSKE KAN AI HJÆLPE? TJA ...

*RÅDDENT, FORDI TECH-VIRKSOMHEDER PRIORITERER PROFIT OVER BRUGERNES BEHOV. [SE DENNE REKLAME FOR AT LÆSE VIDERE ►]

MØDER 1976

DU SKAL TIL MØDE OG TOG AF STED FOR 2½ TIME SIDEN.

ENDELIG FREMMI! NU BEGYNDER DET VIRKELIGE ARBEJDE.

TIMERNE GÅR MED ET LANGT MØDE, HVOR ALT BLIVER GENNENGÅET OG AFTALT I DETALJER.

DA I SIGER FARVEL, HAR I LAGT EN GRUNDIG PLAN OG ER AFKLAREDE.

DU ER HELT UDMATTET. HELDIGVIS FORVENTES DET IKKE, AT DU ARBEJDER I TOGET.

MØDER 2026

DU SKAL MØDES MED DIN KOLLEGA PÅ TEAMS. I HAR AFSAT 45 MINUTTER.

I BRUGER DE FØRSTE 10 MINUTTER PÅ AT FÅ TEKNIKKEN TIL AT VIRKE.

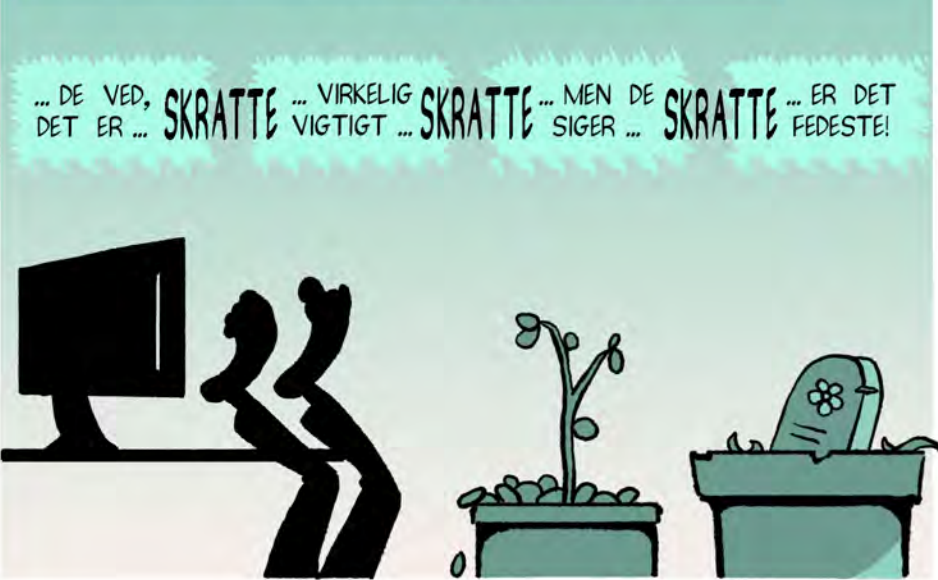

MEN I KAN IKKE REGNE UD, HVORFOR HAN IKKE KAN DELE SIN SKÆRM.

I BLIVER IKKE FÆRDIGE, SÅ I BOOKER ET NYT MØDE OM TO DAGE, HVOR I BEGGE HAR HUL I KALENDEREN.

NÆSTE MØDE ER MED ANE-JULIE, SOM ALTID ER PÅ FARTEN.

DU KUNNE IKKE AFLÆSE HANS KROPSSPROG. BLEV HAN SUR UNDERVEJS?

... DE VED, SKRATTE ... VIRKELIG VIGTIGT ... SKRATTE ... MEN DE SIGER ... SKRATTE ... ER DET DET ER ... SKRATTE ... FEDEST!

FERIE 1976

DU ER TILBAGE FRA SOMMERFERIE PÅ TENERIFE.

GUD,
HVOR ER DU
BLEVET BRUN,
KIRSTEN!

JEG ER OGSÅ HOLDT OP
MED AT VASKE MIG, SÅ DET
KAN HOLDE LÆNGERE!

DER LIGGER BUNKER AF POST OG
TELEFONBESKEDER, OG INGEN FORVENTER,
AT DU ER KLAR TIL NYE OPGAVER
FØR OM TRE UGER.

AHHH ... JEG
FØLER MIG HELT
UDHVILET!

FERIE 2026

DU HAR VÆRET RIGTIG, RIGTIG
DYGTIG I FERIE OG KUN TJEKKET
MAILS TO GANGE (1 SMUG).

SØNDAG AFTEN TAGER DU PÅ ARBEJDE I DIT KØKKEN. DET ER TRÆLS,
MEN DU KAN IKKE VÆRE UFORBEREDT TIL MØDET MANDAG MORGEN.

HEJ, UNDSKYLD JEG
SKRIVER PÅ CHATTEN EN
SØNDAG AFTEN! 😊

KAN DU SENDE MIG
MØDEREFERATET FRA I
ONSDAGS?

DU FØLER, AT FERIE IKKE RIGTIG BATTER, OG AT ROEN ALLEREDE ER FORDAMPET.

HVORNÅR
ER DER FERIE
IGEN ..?

Kom til

konference

med DM Offentlig

Temaet er:

arbejdsglæde

Konferencen henvender sig til offentligt ansatte, men alle er velkomne

På konferencen kommer vi omkring

- Hvordan vi sammen skaber arbejdsglæde på arbejdspladsen
- Hvad du selv kan gøre
- Konkrete redskaber du kan tage i brug allerede i dag
- ... og andre spændende emner!

Så skynd dig at tilmelde dig - og måske din kollega

DATO

18/6 2026

TIDSPUNKT

10 - 15

ADRESSE

Skibetvej 140
7100 Vejle

Obs: begrænset antal pladser

NÅR

ANNAS HJERNE

ER PÅ OVERARBEJDE, BEGYNDER HENDES HUD AT BRÆNDE,
OG TRAPPERNE PÅ STUDIET BEVÆGER SIG SOM
EN SITRENDE HEDEBØLGE

Tekst
Malou Frejdahl Marker

Foto
Martin Bubandt

Anna brændte sammen og droppede ud af universitetet. Så blev hun udredt, skiftede studie og kom tilbage. Nu vil hun færdiggøre sin uddannelse og skabe et liv, der handler om mere end hendes diagnose.

G

RUSET KNASER UNDER

fødderne på kirkegårdens stier.

Det er efterhånden et par dage siden, at skyerne har lukket solen igennem, og grenene på løvtræet hænger nøgne og slatne i vinden. Rosmarinen på graven er tørret ind i decemberkulden.

Annas farmor var familiens midte og Annas klippe.

Hun døde, mens Annas verden stod i brand.

Men farmorens død blev også

motivationen til at få mere ud af livet for Anna, der på trods af en diagnose er i gang med at færdiggøre sit studie på fuldtid.

For hvis der er én ting, hun ikke har lyst til, er det at føle sig ubrugelig og spilde sit potentiale.

Denne fortælling er baseret på timevis af interview med Anna og ikke mindst uredigerede uddrag fra hendes dagbøger og skrivelser, som hun har givet adgang til. Selvom de bærer præg af Annas ordblindhed, er de samtidig også en åben dør direkte ind i hendes sind og indre liv.

Derfor er de også blevet en del af denne tekst.

*Hjælp. Direkte fra et sygt sind. Kom hid kom hid jeg lukker dig ind.
Dette er en vaskeægte invitation ind i et sygt sind med bange negative
tanker om andre og sig selv.*

Det bliver ikke rart karl smart

Tværtimod

Ikke rart

Svært at være i

Svart at holde ud

Prøv at se hvor mange dage du holder

ANNA VOKSEDE OP PÅ ØSTERGADE MED SINE FORÆLDRE og to brødre. På en ganske almindelig, blind villavej i Gilleleje, hvor de hvide villakasser ligger som spredte klodser, og vimplerne blafrer på stribe fra toppen af flagstængerne.

Bag det hvide stakit ligger det eneste hus, der adskiller sig fra resten. Huset med det store tårn, de små, spidse spir på taget og de røde bindingsværksbjælker.

Da hun var barn, kaldte Anna det for heksehuset.

Hun kan huske, at det var her, de højlydte tanker begyndte. Dengang troede alle, at det bare var livlig fantasi, når hun hørte ting, der ikke var der, eller fortalte, hvordan hun legede med andre børn på det tomme børneværelse.

Først senere skulle det vise sig, at de ting, Anna oplevede dengang, har et navn.

I dag er Anna blevet tredive år gammel, og hun er flyttet fra heksehuset i fiskerbyen til en toværelses andelslejlighed i Københavns nordvestkvarter. Hun synger i kor hver tirsdag aften og melder sig ofte til frivillige projekter på sit studie. Hun elsker at læse, særligt tekster af Michael Strunge og Sylvia Plath, og så køber hun stadig sin afdøde farmors yndlingsblomst. Dahlia.

Selvom hendes barndom på papiret var ganske ordinær, endte fortællingen om hendes liv alligevel med at blive anderledes. Hendes diagnose planter

stadigvæk tanker i hendes hoved om, hvad hun dog en dag skal blive til, og om det overhovedet er okay, at hun er her.

00.00 jeg er et nul,

Eller 1

Jeg tager et skridt ind i fremtiden,

1 fremtid jeg ikke kan se

Med konsekvenser, hvor alt kan ske

jeg er et nul

jeg tager et skridt ud i fremtiden,

hvor jeg famler i blinde

jeg har alt for mange tanker på sinde

sorte tanker skygger for solen

ligesom stære. hvor er min ære?

HVER FREDAG ER KALENDEREN ORANGE.

Det betyder, at Anna har et møde med Sarah. Forelæsningerne i kalenderen er grønne, lilla og gule, alt efter faget. Selvstudie ferskenfarvet.

Sarah er en af de personer, der kender Anna allerbedst. Gennem årene er hun blevet en slags søster for Anna, men teknisk set er hun Annas SPS-vejleder. En specialpædagogisk støtteperson, der hjælper Anna igennem sin studietid og holder styr på hendes aftaler, ja *basically* på hendes liv. Når de farvede blokke fylder kalenderen op, hjælper hun Anna med at prioritere sin tid, så Annas mentale energiregnskab undgår at ende i minus.

Det farvekoordinerede skema og det ugentlige SPS-møde med Sarah er den eneste måde, Anna kommer igennem sin uge på. For med sin psykiske diagnose har Anna et stort behov for at have sin uge planlagt ned i detaljerne.

I dag foregår størstedelen af Annas hverdag på IT-Universitetet på Amager, hvor hun læser Global Business Informatics. Men der har været mange bump på vejen for at nå hertil. For at nå til et punkt, hvor hun er forholdsvis velfungerende med sin diagnose. Hvor hun ikke kører sig selv så meget i sæk, at hun er nødt til at låse sig inde i den toværelses og synke sammen under dynen i flere dage for at komme ovenpå igen.

Det første møde med psykiatrien havde hun i en alder af 22 år. Inden da havde hendes far forsøgt at sende hende på højskole, i håbet om at det ville løse de problemer, ingen af dem endnu forstod. Det virkede ikke, og Anna blev sendt hjem fra højskolen og, i farens desperation, kørt på skadestuen. Der måtte nogen vide, hvad der var galt med hans datter.

Sygeplejersken spurgte hende, om hun havde selvmordstanker. Det troede hun ikke, at hun havde. Selvom hun havde overvejet, hvordan hun ville gøre det, hvis hun en dag skulle tage livet af sig selv.

Et par år senere droppede Anna ud af spansk og latinamerikansk sprog og kultur på Københavns Universitet, var en tur forbi jobcenteret, blev diagnosticeret med skizotypi, startede i behandling hos Region Hovedstaden og blev dernæst fuldtidssygemeldt fra sit studie.

Midt i alt kaosset døde hendes farmor, og verden faldt sammen.

Sådan har vi gjort

Journalist Malou Frejdahl Marker har været i kontakt med Anna over flere måneder fra sommeren 2025 til slutningen af december 2025 for at dokumentere hendes historie.

Denne artikel bygger på en række interview med Anna samt uddrag fra Annas private dagbogsnotater og digte, der er skrevet i årene 2019-2025.

Anna ønsker at være anonym. Derfor står hun kun frem ved fornavn. Akademikerbladet er bekendt med hendes fulde identitet.

NOGLE AF DE MEST GÆNGSE SYMPTOMER på skizotypi er hallucinationer og vrangforestillinger – eller perceptionsforstyrrelser, som de også kaldes.

Anna oplever både visuelle perceptionsforstyrrelser og lydperceptionsforstyrrelser, og symptomerne bliver mest tydelige, når hun er stresset eller træt, og hjernen derfor er på overarbejde.

Nogle af de symptomer, hun oplever hyppigst, er hedebløgen i horisonten, eller at hun kommer ind i en slags bobletilstand, hvor det lyder, som om alle omkring hende taler under vand. Hun hører ikke stemmer, men mere lyde eller forvrængninger i lyd billedet.

Første gang hun oplevede, at hendes hud brændte, var under en eksamen på spanskstudiet. Hun har efterfølgende fundet ud af, at den slags voldsomme perceptionsforstyrrelser er forbundet med panikangst, som kommer, når hun er stresset.

Selvom symptomerne fylder mindre ved skizotypi, er de til gengæld mere konstant til stede, og de fremstår derfor til tider som grundlæggende personlighedstræk. Personer med skizotypi kan for eksempel fremstå indadvendte eller have en meget lille omgangskreds, fordi det er anstrengende at omgive sig med for mange mennesker.

Annas sociale netværk består af hendes familie, et par tætte venner og hendes kæreste. Særligt hendes mor og mormor hjælper hende med at holde hovedet koldt og hjertet varmt.

*Når sneen daler, mærker roen det i sindet.
Ilden brænder og brænder mine sorger med sig.
Oftentimes har jeg grædt over ingenting
Min familie hader mig for det.
Der er ingenting at sige, men ville ønske alle ville lytte.*

ANNA FORKLARER TIT SIN DIAGNOSE som tog, der er ude af kontrol. Togene afspejler den sindstilstand, Anna har den pågældende dag. Nogle gange sætter hun togene i kategori.

Hun har for eksempel et paniktog. Hvis Anna har en dårlig dag, har toget mange afgang, og Anna stiger om bord på dem alle sammen og kan ikke nå at hoppe af, fordi det suser forbi perronen.

Af og til sidder hun i et melankolsk tog. Det regner altid, når det melankolske tog kører. Toget er også altid forsinket. Hun har siddet så længe på perronen, at hun er blevet fucking gennemkold. Alle på det melankolske tog er skæve og stive. Og de, der ikke er det, ligger døde på sæderne af en overdosis.

Hvis Anna har en god dag, kan hun nå at hoppe af de dårlige tog. Dem, der får hendes hoved til at stikke af.

Så sidder hun i stedet i *Grisen*. Den lokale togforbindelse mellem Hillerød og Gilleleje. Gilleleje, hvor hun voksede op, fik sin første bedste veninde, lærte at ride og købte snacks i frikvarteret i SPAR på hovedgaden.

Det her er hyggetoget.

Her kører hun gennem grøn skov og mild efterårssol. Hun har fået den bedste plads lige ved vinduet. Lyset uden for ruden falder på den helt rigtige måde. Hun siger, at lyset danser skygge-sol-dans på bladene i træerne. Det her tog kører altid til tiden, og hun skal ikke stå udenfor på perronen og vente i sjaskende regnvej.

Hun er på hyggetoget, når hun har sovet godt. Været i bad om morgenen. Børstet tænder. Smurt creme i ansigtet. Har det rigtige outfit på. Kommer ud ad døren i ordentlig tid. Når hun har læst alle sider i pensum til dagens forelæsning.

I Annas hoved er hun en god studerende, når hun har fået gjort alle de ting, og hun håber, at hendes farmor ser, at hun gør sit bedste.

*Lige før blev jeg helt befippet. Krøllede mig sammen som et
Ligealdigt stykke papir
Kastede mig på slidte gulvbræder
Og blev liggende der
Afvventende*

*Da ingen kom og samlede mig op, fik jeg nok, rejste mig stille, krøllede
min ud krop, lagde mig fladt ned på græsset og mærkede presset.*

SYGDOMMEN FANDT VEJ TIL FARMORS TARME.

Hun var en dame, der var glad for hvidvin. Hun drak mere af det, end hun drak vand, så da livet nærmede sig sin ende, begyndte Annas far og onkler at blande hyldeblomstsaft i hvidvinen for at gøre alkoholen mindre kras for den aldrende krop.

Da farmor gik bort, væltede Annas verden.

Den periode af Annas liv var i forvejen præget af enormt meget kaos, og nu forsvandt et af de eneste holdepunkter i Annas tilværelse.

Hun var rodløs og pludselig også alene.

Træt og ligeglad med livet i det hele taget.

Hun havde forskellige job, datede forskellige mænd og fik forskellige kærester.

Hun var begyndt at ryge cannabis for at berolige tankerne, der fulgte med diagnosen, hun endnu ikke havde fået, og hun var stoppet med at spise, så hun var blevet så tynd, at hun kunne passe de jeans, hendes åleslanke farmor havde efterladt.

Farmor gik med pelsvest, men købte sin mælk på discount i Aldi. Indholdet i skufferne i hjemmet i Vallensbæk var strøget og foldet i sirlige kvadrater, der duftede af både nyvask og røg. For farmor røg indenfor, så det satte sig tungt i væggene og lungerne.

Farmors ordenssans er en af de ting, Anna beundrer hende særligt

SPS-støtten stiger

På ganske få år er der sket en stor stigning i antallet af unge, der har brug for specialpædagogisk støtte for at gennemføre en uddannelse. Den såkaldte SPS-støtte kan være i form af for eksempel en tilknyttet mentor eller forlænget tid til eksamener.

På universiteterne fik 5.103 unge støtte i 2020. I 2024 var tallet steget til 10.109.

Den specialpædagogiske støtte gives til studerende med forskellige funktionsnedsættelser, for eksempel ordblindhed, psykiske funktionsnedsættelser, hørehandicap og kronisk sygdom.

Mange af de studerende med SPS vil også kunne få tildelt handicaptillæg til deres SU.

KILDE: BØRNE- OG UNDERVISNINGSMINISTERIET

”Døden tvang hende til at tage ansvar for, hvordan hun havde levet sit liv hidtil, og til at få styr på, hvordan hun skulle leve sit liv. For farmor ville ikke være glad, hvis Anna gik helt i hundene, blev ligeglad med alt og røg cannabis hver dag”

for. Selvom børneværelset i Gilleleje stod så nydeligt, at det tit så ud, som om en voksen havde ryddet op derinde, har Anna alligevel altid følt, at hun manglede den. Måske også på grund af rodet i sit hoved.

Farmors død gjorde Anna fandenivoldsk.

Hun skammede sig over sin rodløshed og sin måde at være ligeglad med livet på. Al tiden gik med fester, hun spildte sit liv på selvmedlidenhed og overfladiske ting, og hun var ikke i gang med at skabe noget. Da farmor var på Annas alder, havde hun allerede skabt et helt liv for sig med mand, hus, børn og arbejde.

Døden tvang hende til at tage ansvar for, hvordan hun havde levet sit liv hidtil, og til at få styr på, hvordan hun skulle leve sit liv. For farmor ville ikke være glad, hvis Anna gik helt i hundene, blev ligeglad med alt og røg cannabis hver dag.

*Jeg vandrer træt igennem byens gader
Jeg er nøgen
Men musikken har mig
Tager mig i lænker og frigør mig fra mine sorger
Sørger for at springe alt i stykker
Så jeg omfavner alle de tomme sider
Slider lidt i det for tiden
Slider lidt mer' i det
Pindes lidt mere nu
Hvor du ikke er her
Hvorfor
Når byen lækkes i lænker og bænke de
Tårner sig op
Optaget af toget der kører forbi
Pist væk skal du se.
Jeg udebliver og konverserer med mig selv
Og mit held det er ude
Uheldet er heldigt når dagene vælter
Beklager min klagesang
besvær og sindsforvirring
Arh det så for meget
Jeg så for meget
Så du må kysse mig på panden hvis jeg bliver for meget
Grine lidt og tænke lidt
Men må jeg være din – bare lidt.*

ANNAS DIAGNOSE OVERVÆLDER HENDE IKKE på samme måde mere. Hun har lært, at selvom livet ikke altid viser sig fra sin flotteste side, så bliver i morgen bedre.

På farmors grav er blomsten, Annas familie har plantet, skrumpet ind og blevet uidentificerbar. Sidst Anna var her, var det marts, træerne stod med lyserøde knopper, og lilla og blå blomster skød op af mulden.

Anna sætter sig på hug ved gravstenen og hælder en kold sjat kaffe i den grå decemberjord.

Næste gang har hun dahlia med. ♦

Tillæg til handicappede på SU

Som studerende med en varig fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, der gør, at du næsten ikke kan have et studiejob, er der mulighed for at modtage et handicaptillæg. Det er et økonomisk tillæg til SU eller slutlån på videregående uddannelser og erhvervsuddannelser.

Et studiejob er defineret som alt arbejde, også på lager, café, i supermarked eller som telefonsælger, i mindst fem-seks timer per uge.

Satsen på videregående uddannelser per måned i 2025 før skat er 10.078 kroner.

Det er Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, der tildeler handicaptillæg.

Til forsvar for pausen

Opgøret med et accelererende tempo i det moderne arbejdsliv bør være en kamp på linje med andre kampe i fagbevægelsen. Det mener Zetland-stifter **HAKON MOSBECH**, der gik på jagt efter nøglerne til et bæredygtigt arbejdsliv, efter at han en nat selv blev hentet i ambulance.

Arbejdslivet er præget af en skadelig skabelontænkning, der går ud over både medarbejdernes produktivitet og trivsel. Bare kig på antallet af stresssygemeldinger, og det står klar, at måden, mange arbejder på, får alt for mange mennesker til at gå i stykker.

Da Zetland-stifter og journalist Hakon Mosbech oplevede en stressreaktion på egen krop og en nat røg på hospitalet efter en periode med rigtig meget pres på, gik han på jagt efter nøglerne til et mere bæredygtigt arbejdsliv.

"Jeg var typen, der i årevis bare jernede igennem og til tider var fuldkommen tømt – mentalt og fysisk – når min arbejdsdag var omme. Jeg lå under for den samme travlhedslogik som en del andre vidensarbejdspladser. Men da jeg lå på hospitalet og stirrede ind i væggen, begyndte jeg at få de her tanker om, at der må være en bedre vej," fortæller han.

Pauseskam

Forskækkelsen – og den ufrivillige pause, der fulgte – blev afsæt for bogen 'Vågne timer'. I bogen går Hakon Mosbech via research, interview og eksperimenter på egen krop på jagt efter svarene på, hvordan et mere menneskeligt arbejdsliv kan se ud.

"Trivsel er ikke et blødt ideal, men en vej til højere – og sundere – produktivitet. Det accelererende tempo slider systematisk på langt flere, end vi vil indrømme," siger Hakon Mosbech.

Den måde, vi har indrettet det moderne arbejdsliv på, går alt for ofte stik imod forskningens anbefalinger, konkluderer han.

"Mennesker er ikke biologisk skabt til den permanente acceleration, der nogle steder sker på arbejdsmarkedet. Studier af det bæredygtige arbejdsliv peger på, at variationer i tempo og intensitet er helt afgørende for, at du kan præstere godt i det daglige og samtidig holde din hjerne frisk længst muligt," forklarer Hakon Mosbech.

Frem for at lide af "pauseskam" skal vi til at betragte pauser som både vigtige og værdifulde:

"Vi forveksler høj fart med produktion og ambition. Men et langsommere, mere menneskeligt arbejdsliv er en forudsætning, hvis vi vil bevare produktivitet, kvalitet og trivslen i vores videnssamfund," siger Hakon Mosbech.

Idéerne kom, når Bohr gik

Foruden at dykke ned i arbejdslivsforskningen sætter Hakon Mosbech i bogen spotlys på virksomheder og tænkere, der har forladt travlhedslogikken og er kommet bedre ud på den anden side.

Ét eksempel er chefkokken, der knokler i et højtintensivt job i New York, men ender med at åbne restaurant i København for at få bedre balance mellem job og privatliv. Syv år senere har han forenet et bæredygtigt arbejdsmiljø i sin restaurant med en Michelin-stjerne.

Et andet eksempel i bogen er fysiker og Nobelprismodtager Niels Bohr.

"Selv en kæmpe kapacitet som Bohr kunne nå en grænse. Samtidig var han virkelig god til at holde pauser i sit arbejde og gå lange ture alene. Det var typisk, mens han gik, at de bedste løsninger kom til ham. Pausen var en del af hans arbejds metode," siger forfatteren. Bohr løste krydsogtværs, satte et bordtennisbord op i biblioteket på fysikinstituttet og kunne midt på en arbejdsdag finde på at invitere kollegerne i biografen for at se en western.

Han forstod betydningen af pausernes magi, skriver Hakon Mosbech, der på nuværende tidspunkt er på orlov fra Zetland for at være fellow på Syddansk Universitet.

Et strukturelt problem

På Zetland har Hakon Mosbech også været med til at gennemføre forandringer.

Helt konkret er der indført mulighed for hjemmearbejde og indrettet rum til fordybelse og uforstyrrede telefonsamtaler. Storrums-kontorer modarbejder for ofte fordybelse, mener han.

Han er fortaler for en langsom produktivitet, hvor du skaber værdi ved at arbejde mere langstrakt frem for at jage kortsigtede mål.

"På Zetland udgiver vi kun fire historier om dagen – langt færre end andre nyhedsmedier. Det er ofte vejen til bedre journalistik. I årene på Zetland har vi også set et meget klart mønster i vores data: Det er ikke de historier, vi skriver om emner som sex, sport eller kendte mennesker, der klarer sig bedst. Det er de historier, vi har gjort os mest umage med. Som vi har turdet bruge tid på og være langsomme med," forklarer Hakon Mosbech.

Et ægte opgør med travlhedslogikken er strukturelt og kan ikke løses på arbejdsplads-

niveau alene. Opgøret burde være en af fagforeningernes vigtigste opgaver i en tid, hvor udbrændthed og mental mistrivsel rammer så bredt og så hårdt, mener forfatteren.

”Den kulturforandring, der skal til, er lige så gennemgribende som de andre arbejdsrevolver, fagbevægelsen historisk har stået i spidsen for, for eksempel kampen for en lavere arbejdstid, barselsorlov og andre arbejdstagerrettigheder,” siger han.

Kampen for opmærksomheden

Det har en betydning, at fagforeningerne flekser muskler og går foran i arbejdet med at sikre medlemmerne et bæredygtigt arbejdsliv. Et eksempel er retten til barnets tredje sygedag, som var på bordet ved forårets overenskomstforhandlinger på det offentlige område.

Det kan synes som et lille bitte skridt i et stort opgør.

”Bohr løste krydsogtværs, satte et bordtennisbord op i biblioteket på fysik instituttet og kunne midt på en arbejdsdag finde på at invitere kollegerne i biografen for at se en western”

”Men selv de små skridt skærper os, så vi ikke bare bevidstløst knokler derudad. Niels Bohr så det. Og forskningen viser det samme: Trivsel, pauser og varieret tempo er ikke produktivitetens modsætning, men i høj grad dens forudsætning. Tør vi tænke langsigtet, kan det i den grad betale sig.” ♦

DUS fylder 80

Kun ét land er smidt på porten

MED
CHARLOTTE FLINDT PEDERSEN
VED RORET HAR DET
UDENRIGSPOLITISKE SELSKAB
MODERNISERET ARBEJDET
MED AT GØRE GEOPOLITIK
TIL ALLEMANDSSTOF.

Tekst Pernille Siegumfeldt psi@dm.dk
Foto Bax Lindhardt

Der er noget "verden af i går" over Frederiksstadens rokokobygninger, Marmorkirken og den tætpakkede slotsplads foran Amalienborg, hvor turister, skolebørn og almindeligt nysgerrige venter på de sorte bjørnehuvers vagtskifte.

Men på baggårdskontoret i Amaliegade, som er hjemsted for Det Udenrigspolitiske Selskab (DUS), summer den uformelle snak konstant. Her ligger stabler af bøger og magasiner overalt, kaffekopperne er uku-

”Hvis vi ikke forstår sproget og kulturen, forstår vi heller ikke, hvad der driver politikken”

rante, og flertallet af medarbejderne hører til i den unge ende.

For Charlotte Flindt Pedersen har det da også været en særskilt pointe at få støvet banket af selskabet, som i år fylder 80.

I 10 år har DUS' direktør arbejdet målrettet for, at husets formidling af viden om udenrigspolitik og internationale forhold skal være lige så relevant og tilgængelig for unge under 35, som det traditionelt har været for en snævrere kreds af diplomater og grå hjelme.

”Det fede ved generation Z og Y er, at de ikke affinder sig med at være passive tilhørere, så det er gået stærkt, siden vi i 2015 etablerede et U35-netværk. Netværket fik hurtigt sin egen bestyrelse og sine egne arrangementer,” siger Charlotte Flindt Pedersen.

I dag udgiver U35 en podcast og organiserer en lang række fysiske og digitale møder samt studieture og ambassadebesøg.

”Det er gået fra at være en niche til at blive en motor med 400 medlemmer, der holder resten af organisationen på tæerne, så vi hele tiden fornyer os,” siger Charlotte Flindt Pedersen.

Det Udenrigspolitiske Selskab (DUS) blev stiftet i skyggen af Anden Verdenskrig af modstandsmanden Ole Lippmann. Hvis de forfærdelige år ikke skulle gentage sig, var der brug for, at flere mennesker interesserede sig for verden og blev nysgerrige på andre landes kulturer, mente Ole Lippmann.

Den pointe er ikke mindre relevant i dag, end den var for 80 år siden. Tværtimod, vurderer Charlotte Flindt Pedersen.

”Vi lever i en tid, hvor alt hænger sammen – sikkerhedspolitik, klimakrise, udviklingen inden for Big Tech. Udenrigspolitik er ikke længere noget fjernt, det er Grønland og AI og EU, og det påvirker både vores hverdag, vores job og vores demokrati. Og hvis vi ikke forstår verden, forstår vi heller ikke os selv og kan ikke agere rettidigt,” siger direktøren.

Ud over medlemmer af U35 har DUS i dag cirka 1.000 personlige medlemmer og omkring 200 erhvervs-, organisations- og institutionsmedlemmer. Selskabet, der er uafhængigt af partipolitik, står bag godt 40 arrangementer årligt, der bringer universitetsforskere, ci-

vilsamfund, erhvervsliv og diplomati sammen. DUS inviterer også internationale repræsentationer i Danmark til briefinger om danske udenrigspolitiske forhold. 27 ambassader er medlemmer af selskabet, og de er ofte medarrangører på events. Senest var den canadiske ambassade involveret i en debat række om Arktis.

”Samarbejdet med andre sker altid på betingelse af vores uafhængighed. Vi må aldrig blive et propagandarør, så hvis vi arrangerer noget med en ambassade, skal der altid være mulighed for kritiske spørgsmål og nuancer,” siger Charlotte Flindt Pedersen.

Behandlingen af betændte emner, som for eksempel situationen i Gaza eller Iran, kræver særlige overvejelser: ”Frem for at fodre den politiske debat valgte vi at fokusere på det humanitære perspektiv og invitere topfolk fra Folkekirkens Nødhjælp, Læger uden Grænser, MS Action Aid og Røde Kors til at komme og fortælle, hvad de så på jorden i Gaza, i samarbejde med formanden for Det Udenrigspolitiske Nævn. I forhold til Iran ønskede vi ikke at havne i en boykot- eller sanktionsdiskussion. I stedet greb vi vores debatarrangement an med en såkaldt 360-graders tilgang, hvor mange forskellige stemmer fra den iranske diaspora fik lejlighed til at nuancere billedet.”

Kun én gang har DUS taget en direkte politisk beslutning. Det skete i 2022, hvor Ruslands ambassade fik sit medlemskab suspenderet efter fuldskalainvasionen af Ukraine.

”Uafhængighed er ikke ensbetydende med, at vi ikke tager stilling. Når et land begår et så massivt brud på den regelbaserede verdensorden, som det implicit er vores opgave at styrke, er der ingen anden udvej end suspension,” siger Charlotte Flindt Pedersen.

Selvom den nu 60-årige direktør aldrig personligt har haft nogle illusioner om Putins regime – som hun kalder for ”revanchistisk” – sved det lidt ekstra at skulle udelukke Ruslands ambassade fra aktiviteterne i DUS.

Som 16-årig tilbragte Charlotte Flindt Pedersen en sommer i Moskva, hvor hun boede hos daværende DR-korrespondent Samuel Rachlin. Det lagde grundstenen for en dyb fascination af sproget, kulturen og den russiske historie.

”Jeg var så nysgerrig efter at komme til at tale med de unge, jeg mødte, men det kunne jeg jo ikke. Så jeg tænkte, at det måtte jeg rette op på,” siger hun.

BLÅ BOG DUS

Etableret 1946 af
modstandsmanden
Ole Lippmann.

Formål:
at få flere
mennesker til at
interessere sig for
andre kulturer og
udenrigspolitik.

Har i dag cirka 1.550
medlemmer fordelt
på personlige og
institutionelle
medlemmer
samt ungdoms-
medlemmer.

Arrangerer debat-
møder, webinarer,
ambassadebesøg
og studieture.

Udgiver en
månedlig podcast
og magasinet
Udenrigs.

Selskabet er uaf-
hængigt af politiske
samt erhvervs-
og organisations-
interesser.

Hun læste til cand.mag. i slaviske studier og samfundsfag og boede undervejs yderligere to år i Moskva og et år i Letland. Hun var også på adskillige rejser rundt i det tidligere Sovjetunionen.

”Det var dengang, man kunne rejse og arbejde undervejs og samle forskellige erfaringer ind, samtidig med at man læste. Jeg kastede mig ud i alt muligt, skrev en bog, udarbejdede undervisningsmateriale, deltog i projekter som Next Stop Sovjet og var rejsebureauleder i Letland. Jeg var indskrevet på Københavns Universitet i 10 år,” fortæller hun.

Hendes dybe forståelse af russisk politik og kultur har gjort hende til en efterspurgt ekspert, særligt efter Ruslands invasion af Ukraine. Hun bliver også benyttet som konsulent i Udenrigsministeriet, fordi hun kan bringe perspektiver ind via sine kontakter, som kan være svære at få igennem de officielle diplomatiske kanaler.

”Mine sproglige og kulturelle kompetencer har været helt afgørende for mit arbejde siden med både menneskerettigheder og udenrigspolitik. Derfor bekymrer det mig også helt vildt, at fremmedsprogene forsvinder så hurtigt i Danmark. Det er en kæmpe mangel i vores samfund allerede, og på et tidspunkt bliver det også en kæmpe strategisk svaghed,” vurderer Charlotte Flindt Pedersen.

BLÅ BOG
CHARLOTTE
FLINDT
PEDERSEN

Cand.mag. i øst-europastudier og samfundsfag fra Københavns Universitet.

Direktør for Det Udenrigspolitiske Selskab siden 2015.

1996-2015:
konsulent,
vicedirektør og
international
chef i Institut for
Menneske-
rettigheder.

Er desuden via rådgivningsfirmaet Nordic Consulting Group benyttet som ekstern konsulent af Udenrigsministeriet, som rådgiver inden for menneskerettigheder, civilsamfund, antikorrupsion og udviklingsprojekter og som ekspertkilde på Østeuropa, særligt Rusland og Ukraine.

Universiteterne og Forsvarsakademiet burde samarbejde om at styrke sproglige uddannelser, så Danmark kan opbygge en kapacitet på kritiske områder, foreslår DUS’ direktør:

”Vi har ikke tilstrækkeligt med sproglige kompetencer på Kina, Indien og andre store områder. Hvis vi ikke forstår sproget og kulturen, forstår vi heller ikke, hvad der driver politikken. Det gør os blinde for udviklinger, vi burde forudse.”

Jubilæumsåret 2026 bliver markeret på forskellig vis i selskabet. Højdepunktet bliver en stor konference til efteråret, der skal kaste et globalt blik på den postliberale og multipolære verdensorden. Verden er ikke længere kun EU og USA, påpeger Charlotte Flindt Pedersen:

”Et blik på fremtiden kræver, at vi også hører stemmer fra både Indien, Vietnam, Japan og de afrikanske lande. Danmark og Europa skal kunne navigere i en virkelighed, der er langt mere flydende og kompleks end for 80 år siden. Derfor er det vigtigere end nogensinde at se verden fra flere vinduer.” ♦

Spørg om pension

SPØRGSMÅL

Jeg er bekymret for mine pensionsinvesteringer i denne urolige tid, vi lever i.

Venlig hilsen
Mads

PENSION

Kenneth Petersen,
Markedschef i AkademikerPension
kep@akademikerpension.dk
Tlf. 21 49 21 61

SVAR FRA AKADEMIKERPENSION

Hej Mads
Du er langt fra den eneste, der kigger lidt ekstra på pensionsopsparingen i en tid med uro i verden. Når kurserne falder, kan det give en helt naturlig bekymring. Men her er det vigtigt at huske, at pension er en langsigtet opsparing.

Historien viser ret tydeligt, at selv om afkastet går op og ned på kort sigt, har det over tid en tendens til at rette sig igen. Samtidig er din pension ikke overladt til tilfældighederne. Vores investeringsteam overvåger og tilpasser løbende vores investeringsstrategi, så den er robust i både gode og mere urolige tider.

Tryghed er et nøgleord for AkademikerPension, og derfor har vores

pensionsudbetalinger en udjævningsmekanisme for medlemmer på markedsrente. Det betyder, at et enkelt års dårligt afkast ikke betyder så meget, da udbetalingerne bliver fordelt over en 10-årig periode. Så gode og dårlige år blandes sammen, og på den måde sikrer dig stabile pensionsudbetalinger.

Mit vigtigste råd er derfor: Slå koldt vand i blodet. Din pensionsopsparing er bygget til at kunne klare både medvind og modvind. Det er netop hele idéen.

Hvis du stadig er i tvivl eller har brug for ro i maven, kan det være en god idé at tage en snak med din pensionsrådgiver og få gennemgået din situation. Ofte hjælper det at få sat tingene i perspektiv.

ajob@dmfnet.dk

Find din nye kollega her

På udkig efter et nyt job?

Akademikerjob.dk er DM's egen jobbørs, der løbende bliver opdateret med nye og relevante akademikerjob. Vi har herunder udvalgt nogle af de seneste stillinger, som du kan læse mere om ved at indtaste det tilhørende quicknummer i søgefeltet på siden.

Lad en jobagent arbejde for dig

For at sikre, at du altid er opdateret med de nyeste og mest relevante akademikerjob, så kan du med fordel oprette en jobagent på akademikerjob.dk og få direkte besked i din indbakke, næste gang der bliver slået et job op, som matcher dine krav og interesser.

Er du på udkig efter en ny kollega?

DM tilbyder en bred vifte af løsninger til at hjælpe dig med at finde den rette medarbejder til din virksomhed. Du kan eksempelvis annoncere i DM Akademikerbladet og nå ud til de 81.000 læsere (ifølge Gallup). Du kan også placere en annonce på Akademikerjob.dk, som månedligt besøges af hele 25.000 brugere.

Kontakt os på
ajob@dmfnet.dk eller 7022 4088

for at høre mere om dine muligheder, og hvordan vi kan hjælpe dig med at finde din næste medarbejder.

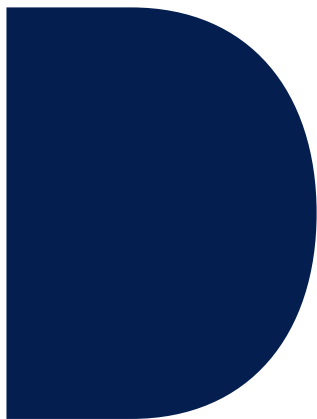
BLIND BIAS

FORSKELSBEHANDLING OG LAVERE LØN
RAMMER MINORITETSAKADEMIKERE LANGT OFTERE.
DANSKE ARBEJDSPLADSER MANGLER STADIG SPROG OG SYSTEMER
TIL AT HÅNDTERE PROBLEMERNE, MENER EKSPERT.

Tekst
Amalie Saldern
Mikkelsen
ami@dm.dk

Foto
Michael
Drost-
Hansen

a Amira Saric startede i en ny stilling, havde hun regnet med at blive brugt på lige fod med sine kolleger og få arbejdsopgaver, der pas-

sede til hendes kompetencer.

I stedet blev opgaverne mindre, tonen hårdere og lønnen lavere end forventet.

En analyse fra DM viser, at hendes oplevelse langtfra står alene.

Etniske minoriteter oplever markant mere forskelsbehandling i akademiske job.

I analysen fremgår det, at blandt personer med en etnisk minoritetsbaggrund har hele 25 procent af medlemmerne oplevet forskelsbehandling på baggrund af deres etnicitet. Tilsvarende har under en procent af gruppen med etnisk majoritetsbaggrund oplevet forskelsbehandling grundet deres etnicitet.

Analysen måler den oplevede forskelsbehandling og dermed ikke, om der er sket en reel forskelsbehandling.

Amira Saric kommer fra Bosnien-Hercegovina og har en kandidat i engelsk og fransk. For nogle år siden blev hun sammen med flere kolleger rykket over i en anden afdeling på sin arbejdsplads.

"Jeg kom hen i den nye afdeling med næsten 20 års erfaring som projektleder og uddannelseskonsulent. Men i stedet for at give mig de arbejdsopgaver, der passede til min erfaring, blev jeg sat til at lave små opgaver,

hvor jeg skulle taste takster ind på computeren," fortæller hun.

De større akademiske arbejdsopgaver, der passede til hendes profil, blev derimod givet til en anden kollega uden erfaring.

"Jeg var meget tæt med den her kollega, som også var uforstående over for, hvorfor han havde fået de her opgaver, når han ikke vidste, hvad han skulle," siger Amira Saric, som også fortæller, at hun flere gange valgte at hjælpe kollegaen med arbejdsopgaverne.

Og allerede dagen efter at Amira Saric startede i sin nye stilling, fik hun at vide, at hun ikke kunne være ansat på en akademikeroverenskomst, men i stedet skulle være på en HK-overenskomst. Dermed mistede hun også sine projektledelsestillæg og gik næsten 11.000 kroner ned i løn om måneden.

Amira Saric forsøgte at snakke med sin nye chef om situationen. Hun viste sit cv, fortalte om tidligere erfaring og kom med forslag til at optimere arbejdsopgaverne. Men ifølge Amira Saric var responsen ofte et hånligt smil eller stilhed.

"Jeg havde forventet, at jeg som akademiker ville blive værdsat med den erfaring, jeg kom med. Men der var aldrig åbenhed over for mine idéer."

"Jeg prøvede også at snakke med mine andre kolleger, som ikke havde samme oplevelser som mig. De havde mere frihed og var glade for deres arbejdsopgaver," siger Amira Saric.

Kunne der ikke være en anden årsag bag udvalget af arbejdsopgaver?

"Der er aldrig nogen, der direkte har sagt til mig, at det var, fordi jeg er bosnier, at jeg ikke fik de her opgaver. Men det er min klare følelse, at min etnicitet var en del af årsagen," siger Amira Saric, der også nævner, at hun var den eneste med etnisk minoritetsbaggrund i afdelingen, som talte flere hundrede ansatte.

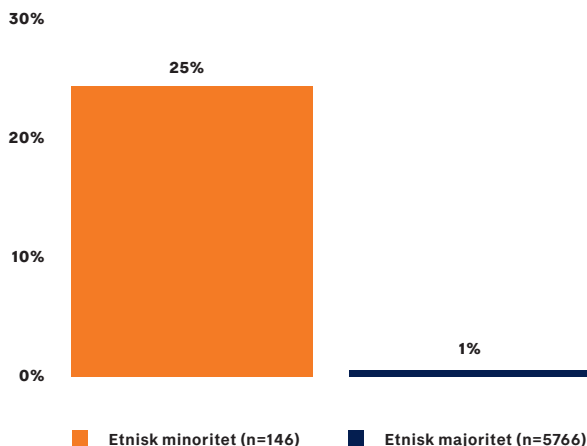
Sådan er analysen foretaget

Analysen bygger på data fra DM's arbejdsmiljøundersøgelse fra november 2024.

I analysen sammenlignes personer, som selv har angivet, at deres etnicitet adskiller sig fra flertallet i Danmarks.

5.766 med etnisk majoritetsbaggrund har besvaret spørgeskemaet, hvor det gælder 146 personer med etnisk minoritetsbaggrund. Da sidstnævnte gruppe er af begrænset størrelse, er der en vis usikkerhed behæftet med data for denne gruppe. Derfor er undersøgelsen også udregnet som en procentvis andel.

Andel oplevet en eller flere af de oplyste former for forskelsbehandling pba. etnicitet

KILDE: DNS ARBEJDSMILJØUNDERSØGELSE 2024. KUN "JA" SVAR ER INKLUDERET

En tendens i Europa

Efter kun to måneder blev de dårlige oplevelser for mange, og hun valgte at skifte job.

"Jeg ønsker ikke, at min etnicitet skal stå i vejen for mine kompetencer. Der var en grund til, at jeg valgte at tage en lang akademisk uddannelse. Men det er frustrerende, at min etnicitet ofte har følt som den eneste plausible årsag til, at jeg ikke har fået bestemte opgaver."

Konklusionerne fra DM's analyse kommer ikke som en overraskelse for Mira C. Skadegård, der er lektor ved Aalborg Universitet i København og ph.d. med speciale i strukturel diskrimination.

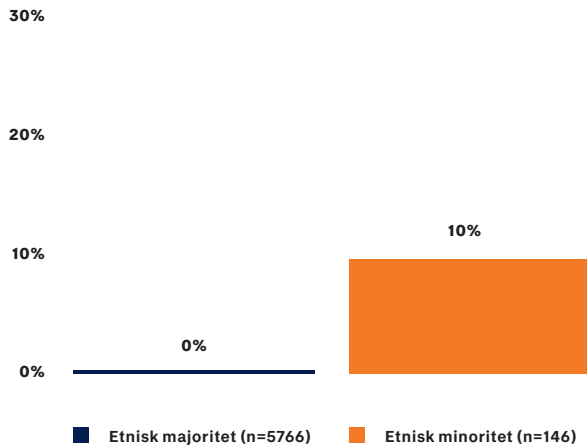
Tværtimod havde hun regnet med, at tallene ville vise en større forskel.

"Analysen er en indikation af, at minoritetsgrupper i højere grad oplever de her situationer på deres arbejdsplads. Og det er vigtigt at være opmærksom på, at man ikke altid med sikkerhed ved, om forskelsbehandlingen bunder i diskrimination, racisme eller eventuelt noget andet. Og det er, fordi vi har svært ved at konfrontere emnet eller tage det op," fortæller hun.

"Mange arbejdspladser er ikke klædt or-

Ifølge Mira C. Skadegård, der er lektor og ph.d. med speciale i strukturel diskrimination, afspejler Amira Sarics oplevelser med forskelsbehandling en generel tendens i Europa.

**I løbet af de seneste tre år, har du oplevet det følgende på din arbejdsplads:
At din arbejdsindsats bliver anerkendt forskelligt fra andres afhængig af din etnicitet?**

KILDE: DHS ARBEJDSMILJØUNDERSØGELSE 2024 - KUN "JA" SVAR ER INKLUDERET

dentligt nok på til at have de her samtaler. Og når der ikke sørges for et fælles afsæt eller sprog for problematikkerne, ender den enkelte medarbejder med at sidde tilbage og skulle gætte på, hvorfor vedkommende bliver behandlet anderledes end sine kolleger: Er det mit køn, min hudfarve, min religion?" siger Mira C. Skadegård.

Samtidig henviser hun til en rapport, udgivet af McKinsey & Company, der blandt andet viser, at folk med minoritetsbaggrund

eller anden nationalitet og oprindelse konsekvent er overkvalificerede til det arbejde, de får.

"Amira Sarics oplevelse afspejler en tendens, der er generel i Europa, men som boner højere ud i Danmark og et par andre lande. Danmark er et land, hvor minoritetsansatte i højere grad bliver undervurderet eller får job under deres kompetenceniveau, og det er også sværere for dem at bevæge sig op ansættelsesmæssigt," siger Mira C. Skadegård.

Misforståelser kan opstå

Spørger man Steen Müntzberg, der er vice-direktør hos Dansk Arbejdsgiverforening, er det vigtigt, at man på den enkelte arbejdsplads taler om, hvordan man vil omgås hinanden for at skabe arbejdsliv, hvor de ansatte føler sig godt tilpas.

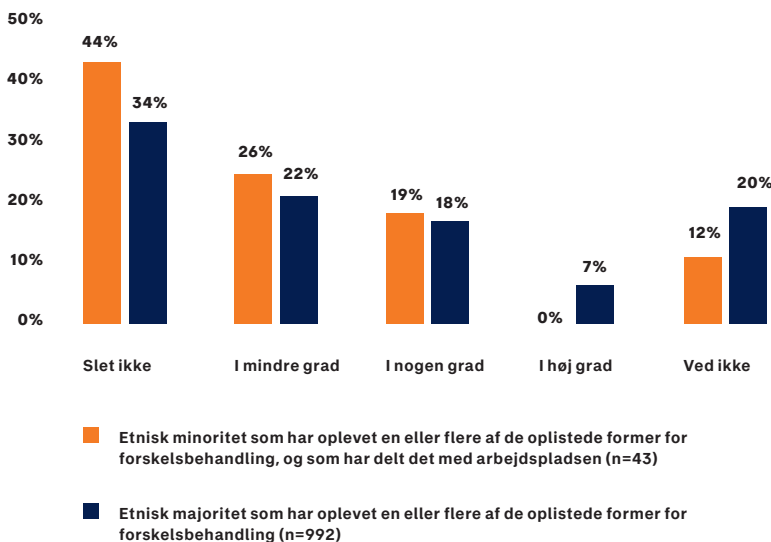
"Vi har et af verdens bedste arbejdsmarkeder i Danmark, både for lønmodtagere og for virksomheder. Men det betyder ikke, at alt er perfekt. Undersøgelsen viser, at der er noget, vi skal tale om. Det er helt centralt for os, at medarbejdere trives på arbejdspladsen," siger han.

Hos Dansk Arbejdsgiverforening opfatter de ikke forskelsbehandling på baggrund af etnicitet som værende et emne, der fylder meget i medlemskredsen. Men det er ikke det samme som at sige, at det ikke er noget, man skal tage sig af, pointerer Steen Müntzberg.

"Jeg tror, alle moderne ledere prøver at forholde sig til de ubevidste bias, der er i deres ledelsesgerning. Men det er bare meget svært, fordi det jo netop ofte er ubevidst. Men heldigvis er der rigtig mange, både ledere og virksomheder, der arbejder med problematikkerne."

Det, Steen Müntzberg mener er særlig

I hvilken grad, har din arbejdsplads håndteret dine oplevelser med forskelsbehandling tilfredsstillende?

”JEG ØNSKER IKKE, AT MIN ETNICITET SKAL STÅ I VEJEN FOR MINE KOMPETENCER”

AMIRA SARIC

svært, er, at handlinger kan blive opfattet forskelligt, alt efter hvem der oplever det.

”Når en medarbejder ikke får tildelt en specifik opgave, behøver det ikke nødvendigvis at have noget med personens etniske ophav at gøre. Der kan være en masse andre grunde, der spiller ind, men det er bare ikke blevet forklaret ordentligt.”

”I det kan ligge nogle misforståelser, og derfor er det også vigtigt at have et tillidsfuldt forhold til sin leder, så man kan gå til vedkommende og få en forklaring på, hvorfor man ikke fik den specifikke opgave,” siger han.

Dokumentér diskriminerende oplevelser

Kun ni procent af gruppen med etnisk minoritetsbaggrund, der har delt deres oplevelser med forskelsbehandling med deres arbejdsplads, oplever, at deres arbejdsplads i høj eller nogen grad har håndteret deres oplevelser med forskelsbehandling tilfredsstillende.

Og 35 procent af gruppen oplever direkte, at arbejdspladsen slet ikke eller kun i mindre grad har håndteret oplevelserne tilfredsstillende.

Ifølge Mira C. Skadegård burde alle arbejdspladser have et rapporteringssystem

med ansatte, der er uddannet til at modtage og håndtere den slags rapportering. Har ens arbejdsplads ikke et lignende system, er det bedste, man kan gøre, hvis man oplever forskelsbehandling på sit arbejde, at kontakte sin fagforening.

”Og så skal man dokumentere, hver gang man har oplevelser med diskrimination, forskelsbehandling, nedladende tone eller andet. Hvis man holder en detaljeret logbog over sine oplevelser, kan det hjælpe med at danne et billede af, om der er et mønster i ens oplevelser, og så står man også stærkere i en eventuel klagesag,” siger Mira C. Skadegård. ♦

”Det, der står tilbage, er, om du gjorde en forskel for nogen”

Antropolog Annie Oehlerich har betalt en høj pris – økonomisk og familiært – for at forfølge sine politiske idealer og sin nysgerrighed på verden.

Annie Oehlerich

- Født 1956
- Kandidat i antropologi fra Aarhus Universitet
- Gik på delvis pension 1. november 2023.

► Der er mennesker, der følger den lige vej. Og så er der mennesker som Annie Oehlerich, hvis liv og arbejde snor sig ad ujævne stier, hen over en højslette i Bolivia, op over et pas i Andesbjergene og hjem igen til det flade Amager.

Den nu 69-årige antropolog har altid forfulgt eventyret og sine politiske idealer frem for et strategisk karrierespor. Hvis der er en rød tråd, har den handlet om retfærdighed, nysgerrighed og ønsket om at gøre en forskel for marginaliserede grupper, siger Annie Oehlerich.

Valget har ikke været uden omkostninger. På et tidspunkt flyttede først hendes daværende mand og siden hendes børn tilbage til Danmark, mens Annie Oehlerich blev i Bolivia. Det er det sværeste valg, hun har truffet.

”Men jeg ved, at jeg har gjort en forskel for mange mennesker. Det er min største rigdom – og det var min trøst, når jeg savnede mine børn allermost, for eksempel når jeg ikke kunne være med til større familiebegivenheder derhjemme,” siger Annie Oehlerich.

Hendes arbejdsliv blev stykket sammen af årelange udstationer i Bolivia, af ansættelser på fondsfinansierede forskningsprojekter, men også perioder, hvor det blev nødvendigt at tage nattevagter på et plejehjem og et job som tilsynsførende i trafikken. Hun har måttet tænke kreativt og tage det, der var, siger hun. Arbejde er en livsform for Annie Oehlerich, ikke en stillingsbetegnelse.

Enkelte projekter holder hun fast i, men nu kun på deltid, så der også er tid til at vinterbade fra Helgoland.

Egentlig var det en dyb interesse for vævning, der førte hende til Sydamerika i første omgang. Som teenager i Aarhus elskede hun håndarbejdet, og hun ville til Peru for at se, hvordan inkaerne arbejdede med vævning og plantefarvning.

Men den udvekslingsorganisation, hun rejste med, arbejdede kun i Bolivia.

Det blev starten på et livslangt forhold. Sammen-

lagt har Annie Oehlerich boet i landet i 25 år. Først med familien som udstationeret for NGO'en IBIS og senere som regional rådgiver for både den danske ambassade og ministeriet for jord under den socialistiske regering.

Hun ledede projekter i hovedstaden La Paz, millionbyen Santa Cruz og Potosí, et område præget af minedrift, hvor hendes bolivianske mand kommer fra. Igennem alle årene har hendes fokus været på de oprindelige folks rettigheder til jord og ressourcer og opbygningen af kvindeorganisationer.

Hun arbejdede også i en periode for en dansk NGO, Dialogos, der skulle bygge bro mellem det traditionelle sundhedssystem og den biomedicinske praksis. Målet var at etablere konsensus om, hvem der ejer den viden, de oprindelige folk.

Herhjemme har hun arbejdet på Etnografisk Afdeling på Moesgaard Museum et par år, hvor hun blandt andet bidrog til en udstilling om oprindelige folks kultur, og hun har selv arrangeret en udstilling om boliviansk kunsthåndværk.

Økonomisk har hun også betalt en høj pris for sit kludetæppe af et arbejdsliv. På et tidspunkt måtte hun endda sælge sin andelslejlighed.

Fordi hun var væk i så lange perioder, mistede hun sit arbejdsnetværk i Danmark. Og det har mange gange undret hende, hvor lidt anerkendelse den internationale erhvervs erfaring giver. Det bliver ikke rigtigt regnet for noget i en dansk kontekst, siger Annie Oehlerich.

Det skal ikke lyde som en klagesang. Hun ville ikke have gjort noget anderledes, hvis hun fik chancen.

Samtidig er hun lykkelig for, at der nu mellem det frivillige projektarbejde, de mange ansøgninger, der skal skrives, og de årlige rejser til projekter i udlandet også er blevet bedre tid til børn og børnebørn. Der er ikke noget at sige til, at hendes børn har arvet en stor portion eventyrlyst og er flyttet til Stockholm og Berlin. Men Annie Oehlerich vil ikke være en Skype-bedstemor. ♦

Et arbejdsliv er forbi

Hver måned går snesevis af DM-medlemmer på pension. Hvad er det for et arbejdsliv, de siger farvel til, og hvad står især tilbage hos dem, der er på vej til at forlade det? Det har Akademikerbladet undersøgt igennem en portrætrække.

Efter fem år i kontoret hos Københavns Kommune er Julie Frost glad for at være tilbage blandt børnene på bibliotekets gulv i Brøndby.

Julie er tilbage på gulvet

Julie Frost savnede at tale med børn og ikke bare se deres læsevaner gennem data. Derfor har hun fået nyt job som børnebibliotekar i Brøndby Kulturhuse og Biblioteker.

► Jobbet som børnebibliotekar er det fedeste i hele verden – altså hvis du spørger mig. Vi får lov til at arbejde med børn på en lystbetonet og åben måde, som er virkelig sjov og inspirerende. I modsætning til lærerne eller pædagogerne skal jeg ikke vurdere børnene eller stille krav til dem. Jeg skal blot inspirere og støtte dem. Det synes jeg er et stort privilegium.

Jeg har altid været nysgerrig på mit fags muligheder og været så heldig, at jeg i mine 20 år som børnebibliotekar har prøvet mange forskellige ting og været mange forskellige steder. Der er stor forskel på både borgere, økonomi og prioriteringerne, afhængigt af om du for eksempel arbejder i Rudersdal Kommune eller i Brøndby Kommune. Jeg har også selv prøvet kræfter med forskellige roller, ansvarsopgaver og uddannelser.

I februar fik jeg et nyt job i Brøndby Kulturhuse og Biblioteker. Før det arbejdede jeg fem år hos Københavns Biblioteker, hvor jeg sad "backoffice" og købte børnebøger ind og udviklede koncepter til alle kommunens biblioteker. Det var sjovt og lærerigt at nørde tal og data og se, hvordan vores initiativer blev til succes. Men jeg savnede børnene og kontakten til borgerne. En ting er at kigge på børn gennem data, noget andet er at høre, hvad de synes. Derfor er det skønt at være tilbage på gulvet, som jeg kalder det.

Jeg laver virkelig mange forskellige ting på sådan en arbejdsdag. Det ene øjeblik er jeg klædt ud med en ko på hovedet, fordi jeg har bondegårdstema med en børnehave, og det næste er jeg en seriøs litteraturformidler, som holder oplæg for udskoling. Jeg har en titel som tovholder på skoleområdet, hvor jeg skal videreføre og opdyrke samarbejdet med skolerne. Jeg drømmer om en dag at blive skolebibliotekar. Så det er bare fedt at få endnu mere erfaring med området.

Tidligere i min karriere har jeg været både personaleleder og udviklingschef, og det tror jeg har gjort mig til en bedre medarbejder. Nu ved jeg, at det politiske spil fylder mere, end man måske lige tror. Der er meget strategi og mange kommunale visioner, som man skal tage højde for. Tingene er ikke så sort-hvide.

En af de største yes-oplevelser, jeg har haft som børnebibliotekar, var, da jeg hjalp en ung dreng med at finde læsegleden. Han gad slet ikke bøger, og hans forældre var desperate. Det var lige op til en sommerferie, og han fortalte, at han elskede fodbold, så jeg fandt en bogserie, hvor handlingen udsprang af det. Efter ferien kom han tilbage. Drengen havde læst alle 13 bind i serien i løbet af ferien. Jeg ved så ikke, om det bare var den bogserie, der vakte hans interesse, eller om det startede en læselyst, men uanset hvad fik han en god oplevelse med i rygsækken. ♦

Nyt job

Det danske arbejdsmarked udvikler sig hele tiden, og det gør vores jobmuligheder også. I serien undersøger vi, hvad et jobskifte betyder for den enkelte, og hvordan de finder sig til rette i deres nye rolle.

DM

DM Kultur og Medier er vært, når
Steffen Kretz holder foredrag

I Orkanens Øje: Derfor blev Trump genvalgt, og det betyder det for os

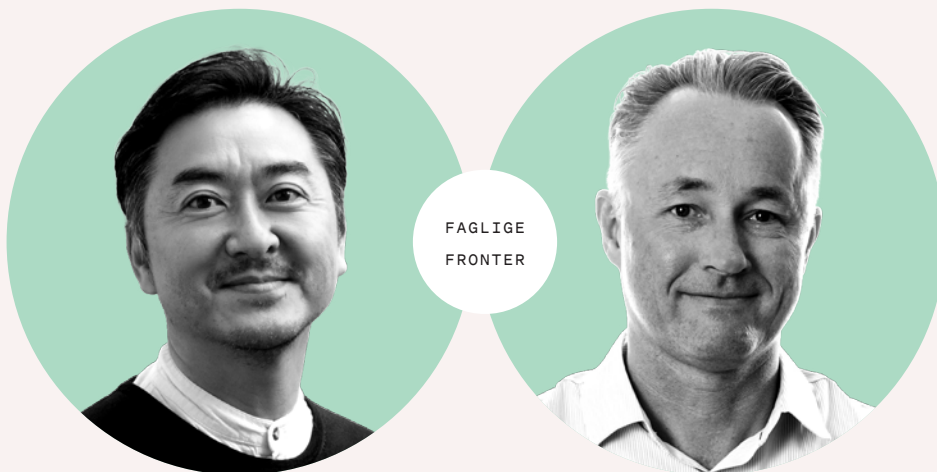
Foredraget bygger
på hans bøger
Storm På Vej (2023)
og *I Orkanens Øje*
(2026)

26 / 5 2026

16:30 - 18:30

Akademikerhuset
Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg

Er hjemmearbejde ved at udhule fællesskabet på private arbejdspladser?

FAGLIGE
FRONTER

Hjemmearbejde giver frihed og fleksibilitet, men er det et problem for fællesskabet, når flere af ugens dage foregår bag skærmen derhjemme frem for på kontoret? Vi lader to eksperter tage temperaturen på fællesskabet i æraen for hjemmearbejde.

Mogens Jin Pedersen,
lektor ved Institut for Statskundskab, Københavns Universitet

Nej, hjemmearbejde kan gøre fællesskabet mere intentionelt

Flere rapporter viser, at hjemmearbejde generelt er forbundet med stor tilfredshed blandt de ansatte. Det giver en fleksibilitet, der understøtter work-life-balance, hvilket især er en fordel for børnefamilier.

Mere nærværende kolleger

Den øgede fleksibilitet kan betyde, at nogle ansatte får mere energi til at være en bedre og mere nærværende kollega, når man så er fysisk til stede på arbejdspladsen. Derudover er der en mulighed for, at fællesskabet bliver mere intentionelt. Det betyder, at når man er på kontoret, prioriterer man de uformelle samtaler med kollegerne og den fælles frokost mere.

Digitale fredagsbarer

Den centrale udfordring ligger i at understøtte en overgang fra de traditionelle fællesskaber, der opstår ved kaffemaskinen, til de digitale platforme. Jeg har hørt om digitale fyraftensmøder og fredagsbarer, hvilket kan være med til at understøtte fællesskabet online – især for de fællesskaber, der har en geografisk spredning blandt medarbejderne. Men vi mangler stadig viden om, hvordan man faktisk lykkes med at sikre engagementet og dermed virkningen af sådanne tiltag.

Hjemmearbejde virker ikke for alle

Selvom hjemmearbejde kan understøtte fællesskabet, ved at det kollegiale bliver intentionelt, når man fysisk mødes, er det vigtigt at understrege, at det for nogle medarbejdere og nogle arbejdspladser fortsat kan udfordre fællesskabet, hvis man er mindre fysisk til stede. Også selvom medarbejderne er glade for den fleksibilitet, hjemmearbejdet giver. ♦

Peter Holdt Christensen,
lektor i organisationsteori, Copenhagen Business School

Ja, hjemmearbejde kan påvirke fællesskabet negativt

Hvis man ikke strukturerer hjemmearbejdet, er der en risiko for, at det udvikler sig til noget, der er negativt for fællesskabet. Mennesket er indrettet sådan, at den måde, vi opbygger og understøtter et fællesskab på, langt hen ad vejen er gennem ansigt til ansigt-relationer.

Kontoret bliver ørkenlandskab

Forskning viser, at hvis vi og vores kolleger sjældent er fysisk på kontoret, så opleves kontorlandskabet som et ørkenlandskab med mindre energi og mindre mulighed for at spørge sine kolleger til råds. Problemet med hjemmearbejde er, at hvis ikke vi balancerer hensynet til den enkelte ansatte, men også hensynet til fællesskabet og til arbejdsopgaverne, så risikerer vi, at der sker en skævvridning, hvor det er op til den enkelte at finde ud af, hvornår og hvor meget man arbejder hjemmefra.

Vi skal strukturere tilstedeværelsen

Mange arbejdspladser overlader beslutninger om hjemmearbejde til den enkelte ansatte, hvilket resulterer i, at folk arbejder hjemme på forskellige tidspunkter. Men forskning viser også, at hvis vi sørger for at strukturere vores tilstedeværelse, så alle medarbejdere er på kontoret samtidig, så har det ikke en negativ konsekvens for fællesskabet.

Digitale fællesskaber behøver et analogt fundament

Man kan også sagtens have et digitalt fællesskab, men for at det skal fungere godt, skal man have et godt kendskab til hinanden i forvejen. Og det kan selvfølgelig godt være, at det ændrer sig over tid, men det er ikke tilfældet i øjeblikket i forhold til den tilgang, vi har til teknologien. Hvis et onlinefællesskab skal fungere, har man brug for et vist analogt fundament. ♦

Vidste du... Pension er også forsikringer

I din pensionsordning hos AkademikerPension har du et sikkerhedsnet med tre vigtige forsikringer. De dækker, hvis du får en kritisk sygdom, mister din evne til at arbejde eller dør inden din pensionsalder.

Sikkerhedsnettet skaber økonomisk tryghed for dig og din familie gennem hele livet.

Læs mere på
akademikerpension.dk/forsikringer

Tryghed hele livet

Mere for flere

Fremover samler vi DM's medlemskommunikation digitalt med stærkere, tydeligere og mere relevant indhold. Vi udvikler DM. Sammen med jer.

REDAKTØRENS
KOMMENTAR

► Kære DM-medlem

Vi laver om. Dette er det sidste trykte magasin. Vores ambitioner er tårnhøje, og DM-medlemmer skal opleve mere relevant, mere markant og mere værdifuldt indhold.

Beslutningen er truffet på baggrund af et grundigt analysearbejde af både medlemmers medievaner, hvem I er, og forbruget af vores hidtidige indhold.

Konklusionen er tydelig: I er digitale, I vil gerne have, at vi giver jer konkret værdi i et travlt arbejdsliv. I vil gerne have, at DM er tydelig på væsentlige dagsordener.

Andre faktorer er, at omkostningerne forbundet med print er steget voldsomt de seneste år, og at vi har en større opmærksomhed på det klimaaftryk, som print har. Det ansvarlige er derfor at prioritere og samle kræfterne for at styrke den digitale medlemskommunikation.

Analyserne viser noget vigtigt: Der er langt mere, der forener jer som DM-medlemmer, end der adskil-

”Vi viderefører debatuniverset, hvor vi endnu tydeligere sætter medlemmernes viden i spil”

ler jer. På tværs af livsfaser og fagligheder er der en klar efterspørgsel efter konkret, anvendelig viden om arbejdsliv, studieliv, rettigheder, løn, karriere og balance. Det bliver kernen fremover.

Vi vil levere levende medlemskommunikation, hvor vi går tæt på arbejdslivet. Vi kommer tættere på jeres hverdag gennem stærke temaer om for eksempel karriere, barsel, stress og det sene arbejdsliv.

Vi har gjort os umage med at føre det indhold, I har været glade for i det trykte magasin, med videre over i den digitale medlemskommunikation. Vi fortsætter med at styrke de store fælles dagsordener og gør os markant gældende på satsninger, hvor vi lægger både analytisk, journalistisk og kommunikativ kraft. Og vi viderefører debatuniverset, hvor vi endnu tydeligere sætter medlemmernes viden i spil og sammen diskuterer arbejdsliv, studieliv, forskning, vilkår og samfund.

Endelig er det vigtigt at understrege, at fagligheden forbliver et fundament, og at nicheområderne – DM Kom, DM Digi, DM Bio, DM Professionshøjskoler og Forskerforum – fortsat vil have en stærk stemme.

Vi siger farvel til print. Men vi styrker indholdet, retningen og relationen: Mere for flere. ♦

DM Akademikerbladet
Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 9-16)
www.akademikerbladet.dk
akademikerbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og adresseændring:
38 15 66 00

Redaktion
Ilse Lærke Kristensen,
ansvarshavende redaktør
ikr@dm.dk

Benedicte Borelli,
journalist
beb@dm.dk

Pernille Siegumfeldt,
journalist
psi@dm.dk

Amalie Saldern Mikkelsen,
journalistpraktikant
ami@dm.dk

Malou Frejdahl Marker,
journalistpraktikant

Stinne Varming,
illustrator
svi@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen
sekretær
srj@dm.dk

Annøncer
Dansk Mediaforsyning ApS
Tlf. 70 22 40 88

Design og produktion
Julie Frölich og Sune Ehlers / River

Oplag
49.000 eksemplarer

ISSN 2597-2227

Kontrolleret af
Danske Mediers Oplagskontrol
Kontrolleret oplag
50.388 i perioden 1.7.2024-30.6.2025

pensionskassen

Jordbrugsakademikere
& Dyrlæger

Din pension. Nu også i **e**Boks

Vi vil gøre det så nemt for dig som muligt - så du får mere tid til alt det andet vigtige i livet.

Vi tager e-Boks i brug, når vi har vigtig post til dig.

Du finder stadig al din post fra os i din postkasse på pjdension.dk eller i appen PJD Pension.

Fokus på din trivsel med gratis sundhedsrådgivning

Alt for mange akademikere bliver ramt af stress og mistrivsel. Det vil vi gerne hjælpe med at forebygge. Derfor har vi oprettet en ny sundhedsrådgivning til dig, der indbetaler til AkademikerPension og har en forsikring ved nedsat erhvervsevne.

Sundhedsrådgiveren kan hjælpe dig med at navigere i systemet og bevare overblikket.

Ring på 3915 3274

Skriv til sundhed@akademikerpension.dk

Scan QR-koden for at læse
mere på vores hjemmeside.

**Akademiker
Pension**